

Húszéves a város televíziója. A TelePaks történetét a főszerkesztők és a munkatársak segítségével elevenítettük fel.

8–11. oldal

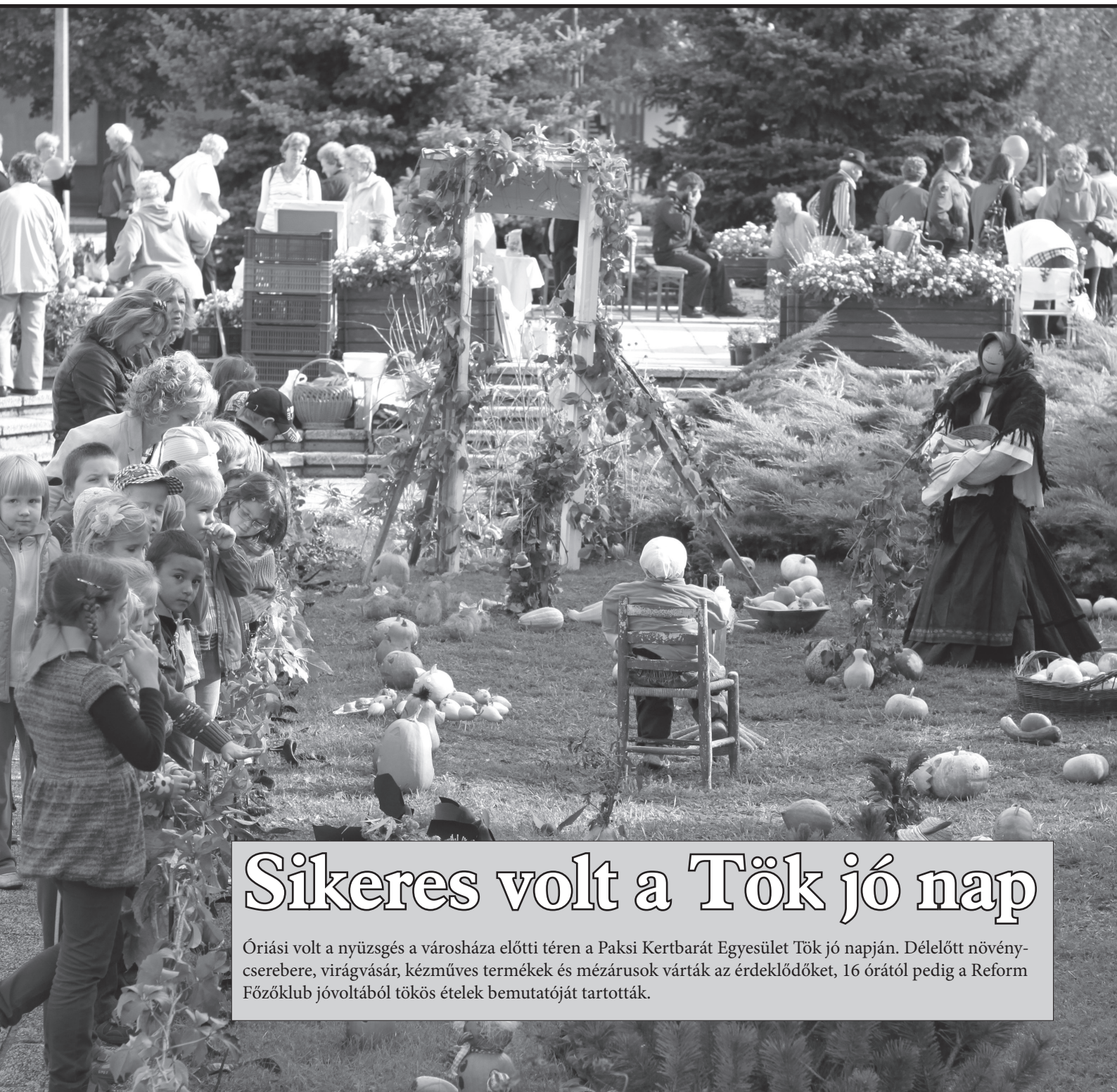

Paksi Hírnök

XXI. évf. 20. szám

ALAPÍTVÁ 1989-BEN

2012. október 19.

Sikeres volt a Tök jó nap

Óriási volt a nyüzsgés a városháza előtti téren a Paksi Kertbarát Egyesület Tök jó napján. Délelőtt növénycserebere, virágvásár, kézműves termékek és mézárusok várták az érdeklődőket, 16 órától pedig a Reform Főzőklub jóvoltából tökös ételek bemutatóját tartották.

Paks Város Önkormányzata tisztelettel
meghívja Önt, családtagjait és barátait az

1956-OS FORRADALOM ÉS SZABADSÁGHARC EMLÉKÉRE RENDEZETT VÁROSI ÜNNEPSÉGRE.

**AZ ÜNNEPI MEGEMLÉKEZÉS
HELYSZÍNEI ÉS PROGRAMJAI:**

1956. OKTÓBER 23.

**2012. október 23. 10 óra:
CSENGEY DÉNES KULTURÁLIS KÖZPONT
Színházterem**

**A TEHETSÉGES PAKSI FIATALOKÉRT ALAPÍTVÁNY
által adományozott díjak ünnepélyes átadása.**

**2012. október 23. 14 óra:
FEHÉRVÁRI ÚTI TEMETŐ**

Megemlékezés Czuczor Antal sírjánál.

Közreműködnek: Oláh Richárd és Bodó Viktória,
a Vak Bottyán Gimnázium tanulói

Ezt követően a református temető kopjafáinál Lenkey István
református lelkész hirdet ígét, majd **Tuba János**
nemzetőrparancsnok sírjának koszorúzására kerül sor.

**2012. október 23. 15 óra:
VÁROSHÁZA ELŐTTI TÉR**

Ünnepi beszédet mond: Hajdú János polgármester

Az emlékezés koszorúinak elhelyezése az 1956-os
emlékmű előtt.

Közreműködik a PRO ARTIS Alapfokú Művészetoktatási
Intézmény Fúvószenekara.

**2012. október 23. 18 óra:
CSENGEY DÉNES KULTURÁLIS KÖZPONT
Színházterem**

Ünnepi köszöntőt mond: Tell Edit alpolgármester

Ünnepi képviselő-testületi ülés, városi kitüntetések átadása.

„Ne feledd a tért...”

A Deák Ferenc Általános Iskola tanulóinak előadása.

Felkészítő pedagógusok: Magyar Anita, Puskásné Ömböli
Mária, Ludmann Ildikó, Jeneiné Habran Ilona

A vértanúkra emlékeztek

Fontos lenne, hogy nemzeti ünnepeinket, az emlénapokat ne gyásznapként éljük meg. Úgy emlékezzünk hőseinkre, különösen az aradi vértanúkra, akik példamutatóak, példaértékűek a mai magyarság számára. A történelem áldozatai ők, akik a

nemzetet egységben látták, közösen gondolkodtak a jelenről, a múlttól, és erre építették a tervezett jövőt. Jelművek születtek általuk. Erre hívta fel emlékezőbeszédében a figyelmet Tell Edit alpolgármester október 6-án, a Kálvária temetőben tartott ren-

dezvényen. Az ünnepségen a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola diákjai idézték fel az 1848/49-es eseményeket, majd az emlékezők gyertyát gyújtva tisztelegtek a szabadságharc és Arad hőseinek emléke előtt.

Dallos Szilvia

Paks Város Sportjáért

A városháza nagyterme adott otthont a 2012-ben nemzetközi versenyeken eredményt elért sportolókat köszöntő ünnepségnek. A rendezvényen átadták a Paks Város Sportjáért kitüntetést, idén Csoknyai László teljesítményét ismerte el a díjjal a képviselő-testület. Az Atomerőmű SE cselgáncsozója kilencedik helyezést ért el a londoni olimpián, mint azt elmesélte, a játékok előtt és alatt végig érezte a paksiak figyelmét és szeretetét, boldog,

hogy átvehette a kitüntetést és büszke arra, hogy paksi lehet. Köszöntőjében Hajdú János kiemelte: az erkölcsi elismerésen túl a város kiemelt figyelmet fordít a sportra. Az elmúlt évtized beruházáspolitikáján is végigkövethető ez, hiszen a létesítmények fejlesztésére és újak építésére közel egymilliárd forintot költött az önkormányzat: elkészült egy teniszcsarnok, jelentősen korszerűsödött a PSE sporttelepe és a nyár elején átadtak egy csónakházat –

emelt ki néhányat a beruházások közül Paks polgármestere. Emellett, tette hozzá, az elmúlt öt évben 1,1 milliárd forintot fordítottak sporttámogatásokra több csatornán keresztül: a kiemelt egyesületek támogatásán túl szakbizottsági pályázatok biztosítanak forrást, valamint pontrendszer alapján az olimpiai sportágakban nemzetközi eredményeket elért sportolókat is díjazták minden esztendőben. A cél jó és jövőbe mutató, hiszen sportolóink példaképként állhatnak a gyermekek előtt, a kitartást, a küzdeni akarást, a toleranciát mutatják meg a következő generációk számára, hangzott el a köszöntőbeszédben. Az ünnepségen az idei esztendőben nemzetközi versenyeken eredményesen szerepelt többi sportolónak is gratulált a város: Bor Barnát, Pupp Rékát, Boros Gergelyt, Kiszl Vandát, Berkes Ferencet, Polányi Mátét és Ledneczki Lászlót, valamint a londoni olimpiát megjáró Pannónia-expedíció tagjait köszöntötte Tell Edit alpolgármester.

-dsz-

Pályázatokat bírált el a KISEB

Elbírálta a képviselő-testület közbiztonsági, ifjúsági, sport- és esélyegyenlőségi bizottsága a városban működő alapítványok, egyesületek és társadalmi szervezetek számára kiírt pályázatát. A nagy érdeklődésre tekintettel idén már másodszor kiírt felhívásra tizenötön jelentkeztek, közülük kilencet támogat a bizottság a rendelkezésére álló egymillió forintos keretből.

A pályázati felhívás igen részletesen leírja, hogy kik és milyen célra igényelhetnek támogatást a bizottságtól egyebek mellett sport- és szabadidős programok, valamint a fogyatékkal élők, a gyermekek és az ifjúsági korosztály számára szervezett rendezvények megvalósítására. Az elbírálásnál emellett szempont volt az is, hogy egy pályázótól hány programra, rendezvényre érkezett be igény. A megítélt támogatás mértéke változó.

– 50 és 250 ezer forint közötti összegekkel segítjük a pályázókat, a rendelkezésre álló egymillió forintot úgy próbáltuk elosztani, hogy minden program megvalósításához jelentősen hozzájáruljon a támogatás – tájékoztató Bordács József, a bizottság elnöke. A pályázat nyertesait a polgármesteri hivatal értesíti, velük támogatási szerződést kötnek. Az elnyert támogatás minden esetben az idei esztendőre szól. Ha a támogatott program, rendezvény, tevékenység áthúzódik a jövő esztendő elejére is, akkor a pályázónak március 31-ig van elszámolási kötelezettsége.

-dallos-

Paksi Hírnök

Megjelenik kéthetente, 4400 példányban

Kiadja a TelePaks Nonprofit Kft.

Főszerkesztő: Kövi Gergő

Szerkesztőség: Paks, Dózsa György út 51–53.

E-mail: paksihironok@index.hu

Telefon és fax: 75/310-153

Nyomda: Kerényi Nyomda, Szekszárd

Hirdetésfelvétel: Fonyó Lajos, 30/557-3645, fonyo.lajos@t-online.hu

ISSN 0865-560X

Következő megjelenés: 2012. november 2.

**Gépészmérnökök
jelentkezését várjuk
paksi munkahelyre,
konstruktori beosztásba.**

**Előny: Solid Edge ismerete,
angol nyelvtudás, gyakorlat.
Jelentkezés: allas@robolution.eu**

A városépítő bizottság kiírása

Az önkormányzat városépítő bizottsága közzétette a védett épületek felújítási támogatására vonatkozó II. félévi pályázati felhívását. Pályázat 2012. október 29. és 2012. november 28. között nyújtható be, értékelésük december 14-ig fog megtörténni. A részletes felhívás megtekinthető a www.paks.hu honlapon a Pályázatok címszó alatt. A pályázattal kapcsolatosan érdeklődni lehet a volfklaudia@paks.hu e-mail címen és a 75/500-524; 20/489-8774 telefonszámon hétfőn, kedden, szerdán 8.00–15.30 és pénteken 8.00–13.00 óra között, illetve személyesen a Polgármesteri Hivatal Műszaki Osztályán Volf Klaudiánál (II. emelet, 223. irodahelyiség).

Uniós pénzből fejlesztett a Mezőföldvíz

Közel 12 milliós támogatást nyert a Mezőföldi Regionális Víziközmű Kft. az Új Széchenyi Terv keretében. Az így megvalósult beruházásban egy kotró-rakodó gépet és kisebb eszközöket vásároltak, illetve informatikai fejlesztés is történt a cégnél.

Lezárult az a projekt, amelynek eredményeként pályázati támogatással fejlesztették a Mezőföldi Regionális Víziközmű Kft. gépparkját. Az elnyert 11,8 milliós forrással együtt 29,6 millió forint összköltségű fejlesztést hajtottak végre Pakson. Az új gépekkel jelentősen megnőtt az üzembiztonság, hatékonyabban, gyorsabban el tudják végezni a

munkatársak a hibaelhárítási építési munkákat. A munkaszervezeten belüli informatikai fejlesztések, irányítástechnikai, vállalatirányítási rendszerek bevezetése technikai és gondolkodásbeli szemléletváltást céloznak. A térinformatikai szoftverrel és a bevezetendő munkalap-nyilvántartási rendszerrel a napi munka hatékonnyabban szervezhető, így a szolgáltatás színvonala növelhető, tájékoztatott dr. Hanol János szervezési és kommunikációs osztályvezető.

A víziközmű-szolgáltatásról szóló tavalyi törvénymódosítás kapcsán történt átszervezéssel létrejött Mezőföldi Regionális Víziközmű Kft. szolgáltatási

alaptevékenységéhez tartozik az ivóvíztermelés és ivóvízellátás, a szennyvízelvezetés és -tisztítás. További tevékenységként végzi a paksi strand üzemeltetését, a csapadékcatorna hálózati karbantartását, a belvízmentesítést, laboratóriumi vízminőség-vizsgálatot, valamint ipari és építőipari munkákat is folytat. -kgy-

MEGÚJÍTOTT TARTALOMMAL TARTOTTA MEG idén Szépkorúak hete elnevezésű programsorozatát a Csengey Dénes Kulturális Központ. A délelőtti egészségügyi méréseket a Városi Rendelőintézet segítségével szervezte meg az intézmény, a lehetőséggel sokan éltek: átlagban napi 70-80 idős ember volt kíváncsi egészségi állapotára. A délutáni programok az eddigi gyakorlattól eltérően nem orvosi és egészségügyi témájú előadásokból álltak, hanem az aktivitás jegyében szerveződtek. – Példát kívántunk mutatni a nyugdíj előtt állóknak és a szépkorúaknak, hogyan lehet ezeket az éveket hasznosan, tartalmasan eltölteni – mondta el Hefner Erika, a ház igazgatója. Így a bűvárkodás és a víz alatti fotózás, távoli tájak felfedezése szerepelt az előadások témái között, hobbibörzére várták az érdeklődőket, a sportolási lehetőségek közül pedig a meridián tornára, a skandináv gyaloglásra és a természetjárás szépségeire hívták fel a figyelmet.

AZ ÚTBURKOLATI HIBÁK, a járdák, térburkolatok javítására a képviselő-testület minden esztendőben elkülönít egy bizonyos összeget a költségvetésben. Tekintettel a munkálatok kedvező ütemű előrehaladására, az idén felhasználható bruttó 58 millió forintos keretet megtoldották további 22 millióval. Az útjavítást a DC Dunakom Kft. munkatársai végzik közszolgáltatási szerződés keretében. Ennek során kivágják a megrongálódott részeket, ha szükség-

ges, pályaszerkezetet cserélnék, majd új burkolat kerül a felületre. A járdák, térburkolatok javítása és az útkátyúzás a további rongálódás megelőzését, illetve az esetleges balesetveszély elhárítását szolgálja. Az utak, járdák, térburkolatok állapotát folyamatosan ellenőrzik a műszaki osztály munkatársai, de kapnak jelzéseket az önkormányzati képviselőktől, illetve a lakosságtól is arról, hogy hol lenne szükség burkolatjavításra.

Kohl Gyöngyi

A testvérvárosban versenyeztek

Galánta vendégszeretetét élvezték egy hosszú hétvégén át a Csámpai Country Road Club és a Csámpai Lovassport Egyesület tagjai. Utazásuknak az adott apropót, hogy Paks szlovákiai testvérvárosa western Közép-Európa Kupát rendezett, amelyre az egyesület versenyzői is neveztek. A paksi atomerőmű tette lehetővé azt, hogy népes szurkolótábor kísérje a lovasokat, a táncosok természetesen nemcsak a magyar csapat, s azon belül is a paksiak buzdításában serénykedtek, két alkalommal linedance-bemutatót is tartottak a Silver Lake Ranchen. Útjukhoz a nemzetközi kapcsolatok ápolására szolgáló alapból kaptak támogatást, így módjuk nyílt arra is,

hogy Pozsonyt, Vöröskő várát és a Driny-cseppkőbarlangot meglátogassák. Utóbbi két helyszínen Lovász Ágnes pedagógus kalauzolta őket, aki egész idő alatt szárnyai alá vette a paksiakat. Többek összefogásának köszönhetően Galánta nevezetességeivel is megismerkedhettek a csoport tagjai, illetve a Galandia-fürdőben is eltölthettek néhány órát.

Mindeközben Ledneczki Veronika, Ledneczki László és Polányi Máté három napon át állta a sarat. Több versenyszámban is megmérették magukat. Veronika trailben ötödik, édesapja, Ledneczki László super horse számban hatodik lett, míg Polányi Máté egy

trail versenyszámban szerzett tizedik hellyel gyarapította eddigi eredményeit. A magyarok a szlovákok, csehek és lengyelek mögött a negyedik helyen zártak összetettben. A Csámpai Lovassport Egyesület elnöke, Csapó Sándor értékelése szerint az, hogy versenyzőik a középmezőnyben zártak, jó eredménynek számít, hiszen a többi részt vevő nemzet 5-10 évvel korábban kezdett foglalkozni a western lovaglással. Hozzátette, hogy a program alatt sok tapasztalattal gazdagodtak. Mint mondta, a szervezés példás volt, a verseny és a neki helyet adó létesítmény magas színvonalú volt, ami igaz a lovakra és lovasokra is.

Vida Tünde

Százötödik születésnapján köszöntötték

Isten áldásának és az őt körülvevő szerető családnak tulajdonítja hosszú életét Tóth Lászlóné. Joli néni a város – és nagy valószínűséggel a megye – legidősebb polgára, október 14-én töltötte be 105. életévét. Vasárnap a család, hétfőn a város nevében Tell Edit alpolgármester és Hajdú János polgármester köszöntötte. Joli néni valójában ma is jó egészségnek örvend, beteg soha nem volt, de mostanra megkoptak érzékszervei, látása, hallása megromlott, memóriája is cserbenhagyta. Ez az oka annak, hogy le kellett mondania kedves elfoglaltságairól, már nem tud olvasni, tévézni, rejtvényt fejteni. Arról viszont nem akar és nem is kell lemondania, hogy gyerekei, unokái, déd- és ükunokái, valamint a

szomszédok, ismerősök körében időzhessen, hiszen rendszeresen látogatják. Lánya, Arany Béláné Sárka harminc éve él vele, ma már fia, Dezső is Pakson él és mindennapos vendég csak úgy, mint a helyben élő unokák. Három unokája öt dédunokával ajándékozta meg, s századik születésnapja óta gyarapodtak egy ükunokával is, így már kettő fiúcska aranyozza be életüket.

Joli néni azt mondta, gyerekei imádnivalóak. – Nagyon kevés munkát adnak nekem – válaszolt a kérdésre, hogy mivel tölti a napjait. Lánya, unokája elmondta, hogy szívesen sétál a levegőn – persze nem egyedül. – Mindannyiunk életében főszerepet játszik – fogalmazott Joli néni lánya. Azt is hozzátette, hogy édes-

anyja nagyon örül annak, hogy körülötte van a család, nagyon várja, számon tartja a gyerekek, unokák, dédunokák látogatását. Férje, akit hosszú évtizedekkel ezelőtt veszített el, ugyanilyen családszerető volt. Pedagógusok voltak, Kajdacson éltek, onnan költöztek Paksra több mint negyven esztendeje. Összetartó család az övék, ami Joli néni szerint a legfontosabb. Minden vasárnap együtt ülik körül az asztalt. Hajdú János úgy fogalmazott, nagy ajándék a sorstól, hogy ilyen magas kort ért meg jó egészségi és szellemi állapotban, ami bizonyos értelemben irigylésre méltó. – Ez csak akkor történhet meg, ha valakit a családja ilyen szeretettel vesz körül – húzta alá hozzátéve, hogy ritka

az ilyen szeretet és megbecsülés, ami ezért példa lehet a paksi és a magyar családoknak egyaránt.

-vt-

A paksi technológiával ismerkedtek vietnami szakemberek

Százhusz vietnami egyetemi tanár, oktató képzésében vesz részt a paksi atomerőmű. Az első turnus negyven fővel már lezajlott, november közepén érkezik a második, tavasszal a harmadik csoport.

Nemrég Potápi Árpád János és Tóth Ferenc országgyűlési képviselő járt az atomerőműben és tájékozódott a képzésről, amelynek részleteit Kiss István oktatási főosztályvezető ismertette.

A program résztvevői a Budapesti Műszaki Egyetemen háromhetes elméleti képzés után érkeztek az atomerőműbe, ahol szintén háromheti, sok gyakorlattal tűzdelt, intenzív tanulás várt rájuk. Elsőként a paksi technológiával, berendezésekkel ismerkedtek, de a hangsúly nem ezen, hanem azon a tudásanyagon van, amely az elmúlt három évtized során Pakson felhalmozódott, emelte ki Kiss István, aki szerint sikerült nagyon jó, tartalmas képzési tematikát összeállítani. Ebben a biztonsági kultúra és a reaktorfizika ugyanúgy szerepel, mint a karbantartás, a baleset-elhárítás és a sugárvédelem. A főosztályvezető kiemelte, hogy a paksi atomerőmű építése óta zajló folyamatos fejlesztés, a teljesítménynövelés és az üzemidő-hosszabbítás előkészületeinek tapasztalatai gazdagítják azt a tudásanyagot, amit készek átadni azon országoknak, amelyek most készülnek atomerőmű-építésre. Vietnamban a tervek szerint két blokk épül, az első 2020-ra, a második 2022-re. A mostani képzésben azok vesznek részt, akiknek a majdani szakemberek felkészítése lesz a feladata.

Paks és Magyarország kész a továbbiakban is szerepet vállalni, hangsúlyozta Kiss István.

Tóth Ferenc kormány megbízott, a paksi térség országgyűlési képviselője emlékeztetett rá, hogy a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség is figyelemmel kíséri hazánk szerepét a nukleáris-szakember-képzésben, aminek egyébként a gazdasági előnyön túl további – az előzőnél jóval jelentősebb – haszna, hogy hazánk jó hírét viszi a világban. Potápi Árpád János a két ország között meglévő kapcsolat kiszélesedését és további lehetőségeket vár a mostani programtól.

Kiss István elárulta, hogy a nukleáris oktatás terén igen nagy a konkurencia, ezért jelentős eredmény, hogy Vietnam hazánkat választotta partnernek. Ebben egyebek között szerepet játszott a Karbantartó Gyakorló Központ színvonala, az intézményi háttér, az, hogy sok vietnami gazdasági és politikai vezető Magyarországon tanult, beszéli a nyelvet, a két ország között régre nyúló a kapcsolat, és az a gazdag tudásanyag és tapasztalat, aminek a szakemberek birtokában vannak.

Vida Tünde

Hónapokon belül kiírhatják a tendert

Várhatóan az év végén, a jövő év elején megjelenik a pályázati kiírás a paksi atomerőmű legfeljebb két blokkal történő bővítésére a jelenlegi telephelyen – mondta Kovács Pál, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára újságíróknak Prágában, a Közép-európai Atomenergetikai Ipari Fórumon. A magyar sajátosságokra szabott tendert a Magyar

Villamos Művek írja majd ki, közölte az MTI Kovács Pált idézve. Számítások szerint reálisan mintegy 30 százalékot tehetne ki a magyar beszállítói részvétel a beruházásban, 218 magyar cég tudna bekapcsolódni a munkába. Az államtitkár szerint a tender megjelenését követően egy évet kell szánni a pályaművek beadására, ezt követően lesz értékelés.

TEIT-konferencia

Az év kiemelkedő szakmai eseménye lesz az *Atomerőmű és társadalmi környezete* című jubileumi konferencia, amelyet a Társadalmi Ellenőrző, Információs és Településfejlesztési Társulás (TEIT) alapításának 20. évfordulója alkalmából tartanak november 9-én Kálcsán. Az eseményen felidéznek az atomerőmű és a tizenkét kilométeres körzetében lévő települések összefogásával létrejött TEIT húszéves tevékenységét.

Az ünnepi rendezvényen a szakma meghatározó képviselői az atomerőmű-bővítés és a Kiegészített Kazetták Átmeneti Tárolójának működéséről és szerepéről éppúgy beszélnek majd, mint a TEIT oktatási programjának részleteiről, az ellenőrző és a tájékoztató munka felelősségéről.

A jubileumi konferencia lehetőséget nyújt majd arra is, hogy első alkalommal átadják a TEIT által alapított díjat.

A vastelep a kincsesbányája

Keze alatt életre kel az élettelen: Szabó Ottó a legifjabb képzőművész-generáció jeles képviselője, kinetikus (mozogni is képes) alkotásaival hamar kivívta a szakma elismerését. Nemrégiben elnyerte a Kovács Gábor Művészeti Alapítvány által kilencedik alkalommal odaítélt Kogart-díjat, amelyet minden esztendőben az az évi Friss című kiállításon bemutatkozó, pályakezdő képzőművésznek adnak át.

Szabó Ottó idén végzett a Magyar Képzőművészeti Egyetem szobrász tanszékén. Kinetikus, humoros robotszobrai igazi közép-európai antihősök: az újrahasznosítás jegyében leselejtezett motorkerékpárokból és egyéb vashulladékokból készülnek, méltatta a díjazottat a zsűri. A fiatal, dunakömlödi származású művész egyik formabontó, különc ötletből született robotszobrát a paksi közönség is megtekintheti a képtár külső kiállítótérében, a Hangárban. Csepel G.E. elnevezésű mobilszobra a Magyar Robotikai Vállalat első sorozatgyártott tornarobotja, ami arra szolgált, hogy ebédszünetben megmozgassa a munkásokat. Noha ez a magánmitológia már csupán az alkotó által szoborhoz gyártott fiktív háttértörténet, a mű valóban képes mozgásra, egy IFA ablaktörőmotorja hajtja. A nagyjából hetvenkilós szerkezetet egy Kinder-játék ihlette, árulta el Ottó. Egy müncheni radiátor mögött találta a műanyag, táncoló játékgúrt, amit felhúzás után egy rugós tengely mozgatott meg. Ennek az elve alapján működik szobra is, amelyet 2-3 hónapnyi kemény munka után fizikus édesapja segítségével keltettek életre.

A játékgúrt méretarányosan felnagyították, majd Ottó a tervek alapján összehegesztette a vázszerkezetet és beépítették a meghajtást. – Engem az olyan munkák fognak meg egy kiállításon, amit megérintheztek vagy én indíthatom el. Ezért készítek kinetikus műveket, hogy azzal valamilyen kapcsolatba lépjen a néző. Meg kelljen húzni egy kart vagy megnyomni egy gombot, és ezáltal teljeseedik ki a szobor – mesél különc műveiről. Ráadásul munkái egytől egyig hulladékból épülnek. Ottó úgy fogalmazott, a paksi vastelep az ő kincsesbányája. Már a törzsvásárlói kártyáját is megváltotta, fogalmaz viccesen, majd hozzáteszi, itt a legfontosabb etikként, hogy minden jó lehet még valamire. Mint mondja, bármilyen rozsdás vasba bele tud szeretni, aminek formai értéke van, a diplomamunkájaként elkészült robotszobor testét is az évek során összegyűjtött benzintartályok adják.

Magáról mesélve elárulta, iskolába inkább csak melegedni, mint tanulni járt, sosem volt könyvek fölé görnyedő alkat. Viszont már az általános iskolában felkeltette érdeklődését a művészet, Bencze Barnabáshoz járt rajzszakóra évekig, akitől, mint mondja rengeteget tanult. A Pécsi Művészeti Szakközépiskolában négy évet Rigó István szobrász növendékeként töltött. Majd felvételt nyert a Magyar Képzőművészeti Egyetemre, ahol öt év után júniusban diplomázott. Közben elvégzett egy OKJ-s hegesztőtanfolyamot, így előbb lett hegesztő, mint diplomás szobrász. Mint mondja, azért maradt ezen a pályán, mert a szülei mindig hittek benne, támogatták az elképzeléseit. Tehetségét felmenőitől is örökölte, ugyanis édesapja

Az alkotó Tündérmáder c. szobra előtt

anyai ágán sok a művész. Noha a családban különbsége nem kelt feltűnést, a műtermekben és a szakma szemében annál inkább. Meghökkenést kiváltóképp *Néprajzkutatás* című műve keltett, amely egy fiktív török eredetű muszlim népcsoport kalocsai hímezéses női fejedőjét mutatja be; júniusban a Budapesti Zeitung kész ténynek vette, hogy a népcsoport valóban létezett. – Szeretem, ha színes a története egy alkotásnak, és azt is, ha én mondhatom meg hogy mit kell látni a képen – érkezett a magyarázat, hogy miért gyárt minden művéhez magánmitológiát is. Legújabb alkotása, amely november 6-án lesz látható a *Nem mi voltunk crew* művészcsoport kiállításán az 5kert nevű étterem kiállítótérében, minden bizonnyal hasonlóan formabontó lesz, mint az eddigiek. A jelenleg londoni felfedezőútján részt vevő alkotó munkáit az is megismerheti, aki nem tud elmenni a kiállításra: a művész internetes oldala a szabotto.blogspot.com vagy a www.ottoszabo.com címen érhető el.

Matus Dóra

Negyven év a MÉH-ben

Jövőre lesz negyven esztendeje, hogy a hulladékkereskedelemben kezdett dolgozni Hauzman Jánosné Borsi Erzsébet. Jövőre jön el az ideje annak is, hogy búcsút intsen a munkának és nyugdíjba menjen. Dolgozni ötvenkét évvel ezelőtt kezdett a konzervgyárban, rögtön az általános iskola befejezése után. 18 esztendősen férjhez ment, két fiút szült. A kisebbnél már volt gyere, az alatt tette le az érettségit. A Dél-dunántúli MÉH paksi telepe adminisztrátor-pénztárost keresett, ő pedig jelentkezett. Nem riasztotta, hogy hulladéktelepről van szó, 1987-től telepvezető lett,

a négymegyes vállalatnál egyedüli nőként. Amikor a tröszt beindította a szakmunkásképzést, ő is iskolapadba ült és hulladékkereskedő végzettséget szerzett. Amikor '93-ban elkezdődött a privatizáció, munkatársai ösztönzésére egyéni vállalkozóként átvette a telepet. Sok segítséget kapott, még forgótőkét is biztosítottak a vállalkozásnak. 1997-ben érkeztek a következő állomáshoz: megvásárolták a telepet. Ehhez is sok támogatást kapott. Hogy miért ragaszkodtak hozzá, valójában nem tudja. Mint mondja, biztosan nem akartak változást...

A körülmények viszont folyton változtak, a legújabb fémtörvény nagyon szigorú, a kiskereskedések lemorzsolódtak, de a paksi telepet nem lehetetlenítette el az új szabályozás, sőt a lakossági forgalom fellendült. Mint Erzsébet mondja, érdekes, izgalmas munka az övék, olyannyira, hogy nem egyszer a rendőrség is megfordul náluk lopott holmi után kutatva. A sokszínű munkát nagyon szereti Hauzman Jánosné, de elfáradt, nyugdíjba készül. Unokái már nagyok, ezért úgy gondolja, hogy majd férjével közösen találják meg a szabadidő hasznos

eltöltésének módját. Régebben az Együtt a parlagrafü ellen Alapítvány asztmaklubjának volt aktív tagja, most viszont a Reform Főzőklubé. A klub munkájából igyekszik kivenni a részét, pedig ideje nem sok van. Mint elárulta, mindig futva vásárol, fogalma sincs az árakról. Viszont ha meglát egy kupac, netán egy kocsi vasat, rögtön tudja, hogy mit kezdjen vele. -vt-

Húszéves a városi televízió

Mintha tegnap történt volna, pedig már húsz esztendeje: a multimédia hajnalán megszületett a Paksi Városi Televízió. Két évtized hosszú idő, sok minden történhet. A helyi televízióval sem volt ez másként, amelynek elindulása az újdonság erejével hatott a városban. Történetét a főszerkesztők emlékein keresztül idézzük fel.

A televízió története 1986-ra nyúlik vissza, bölcsője az atomerőmű videóstúdiója volt, ám a Városi Televíziót mint intézményt csak 1992. május 1-jével hozta létre a paksi képviselő-testület. A műszaki stábot Koós Attila, Polgár András, Szelp Csaba és Szaftenauer Ferenc alkotta. Ekkoriban a hírolvasók, mások mellett Husz Krisztina és Horváth Margit külsős munkatársként dolgoztak. Hozzájuk hasonlóan a riporterek is, többek között Dorogi Gabriella és Kohl Gyöngyi, akik hamarosan főállású kollégák lettek. Főszerkesztőnek pályázat útján választotta a képviselő-testület Nagy Zoltánt, akinek első benyomása a televízióról éppen az a testületi ülés volt, ahol meghallgatták, ugyanis rögzítették a tanácskozást.

– Ha most, ennyi év után felteszem magamnak a kérdést, hogy vajon tudtuk-e pontosan, mit is akarunk, be kell vallanom, csak a végső célt: hogy olyan kommunikációs fórum legyen ez a tévé, amely a város és az atomerőmű, az itt élő em-

berek mindennapjait tükrözi vissza. A kérdés tehát nem az volt, hova szeretnénk eljutni, hanem az, hogyan kell csinálni – emlékezett vissza. Az „első fecskék” mindannyian azt mondják, hogy tőle tanulták meg az újságírás alapjait. Zoltán útmutatását követve a kezdeti ügyetlenkedések után elkészült az első „telitalálatosan jó” riport, amelyet aztán újabbak követtek. Megújult a műsorstruktúra, a híradó mellett különböző magazinok is elindultak, a heti egy adásnapból három lett. Fantasztikus siker volt, tette hozzá az egykori főszerkesztő, szárnyalt a nézettség. A műszaki háttér is fejlődött, a Low Band U-matic technikát felváltotta a Hi8. Az operatőrök örültek a váltásnak, hiszen így nem volt már szükség arra, hogy a technikusok cipeljék utánuk a rögzítőmagnót, szabadabban tudtak mozogni.

Három esztendő múltán Nagy Zoltán megbízása lejárt, a főszerkesztő nyugdíjba ment. Székét a televíziót annak idején megálmodó Koós Attila foglalhatta el. Akkoriban nőtte ki a stúdió az addig székhelyül szolgáló panellakást és a tévé 1996-ban átköltözött a mai főutcai helyére. Izgalmas időszak volt, hiszen új stúdiót kellett építeni, tágasabb szerkesztőség, vezérlő és vágószooba állt rendelkezésre, és persze a korábbi egy helyett mindjárt négy stúdiótér a műsorokhoz. Ezekben az években volt a legnépesebb kollektíva, a titkársággal és a gazdasági

ügyekkel foglalkozó munkatársakkal együtt húszan dolgoztak a tévénél, és majd’ ennyi volt a külsős kolléga. A saját gyártású műsorok száma megközelítette sa harmincat, minden nap volt adás.

– A városban ekkor a televízió mellett már volt rádió és újság is, ami egészséges versenyt, ezzel együtt pezsgést hozott. A paksi alkotóműhelyt a szakma akkor a tíz legjobb helyi televízió közé sorolta – emlékezett vissza Koós Attila, aki 1998-ban köszönt el a csapattól.

A következő két esztendőben Polgár András volt megbízott főszerkesztője a televíziónak. Ahogy emlékszik, ekkor már annyira „túlnötte” magát a televízió, hogy a gazdaságosabb működés érdekében újra kellett gondolni az egész szervezetet, csökkenteni a létszámot. Bár kevesebb lett a saját gyártású műsor, a minőség továbbra is nagy hangsúlyt kapott, a híradót pörgősebbé, a magazinokat pedig látványosabbá igyekeztek tenni. A technikában is újabb váltás következett, elkezdett a televízió átállni a Hi8-as technikáról a digitálisra, megjelent a DVCAM.

Polgár András 2000-ben Kovács Tibor váltotta a főszerkesztői székben, akit pályázat útján választott a városvezetés. A szombathelyi után, amelyet öt évig igazgatott, furcsa volt számára a kisvárosi televízió. Tizenkét év távlatából visszatekintve azt mondja, hogy az első négy év volt nehéz, amíg kialakult egy állandó stáb és

munkamenet. Ma egy olyan társaság dolgozik a tévénél, amely tisztában van az elvárásokkal és jól ismeri egymás kvalitásait, így stabil a szakmai munka. Műszaki fejlesztés és műsorok tekintetében egyaránt az igényekhez és a televízió anyagi lehetőségeihez mért egyenletes fejlődést preferálja. A működéshez a tulajdonos önkormányzat és az atomerőmű biztosítja a folyamatos anyagi stabilitást, ami kevés városban adatik meg. A kollégák három heti és négy havi magazint, valamint napi kistérségi híradót gyártanak. Jelenleg is digitális technikával dolgoznak, Full HD kamerákkal, számítógépes utómunkával.

2005 óta a TelePaks Nonprofit Kft. égisze alatt működik a Paksi Hírnök is, ez a szerkesztőség is a televízió székházában dolgozik. Hosszas előkészítés után idén elindult egy helyi digitális gyűjtemény kiépítése, amelynek központja a televízió. A Paksi Digitális Archívum (PDA) komplex módon fogja össze számos intézmény, többek között a könyvtár, a képtár, a múzeum, a televízió, a rádió és az atomerőmű képi, videó- és hanganyagait. A jelenleg szétszórta fellelhető helytörténeti emlékeket gyűjti egy helyre. A PDA arra is lehetőséget ad majd, hogy felületére bárki beküldje saját alkotásait, fotóit, amelyekből egy szerkesztőbizottság válogat. Húsz év után itt tart most a TelePaks.

A következő oldalakon egykori televíziós kollégák visszaemlékezéseit olvashatják. ➔

A hajdani PAV Videó eleinte csak képűságot sugárzott, ott jelent meg a hirdetés, miszerint az induló városi tévé adásához bemondókat keresnek. Horváth Margit is jelentkezett, és a próbafelvétel után Koós Attila a fülébe súgta: pénteken jöhetsz a felvételre. Így lett ő az első bemondó. Feladata a Babits Mihály utcai stúdióban már műsorvezetéssel és stúdióbeszélgetéssel bővült. A munka nem főállás volt, csak adásnapokon kellett bemenni a szerkesztőségbe. Ahogy teltek az

évek, bővült az adásidő, jöttek a magazinok: kulturális, sport, gazdasági – mikor, milyen feladatot bízott Margitra a főszerkesztő, aki 1996-tól főállású munkatársként dolgozott.

– Élveztem, hogy olyan helyeken és emberekkel forgathatók, ahol és akikkel nem mindenki találkozhat. Szívesen emlékszem a Habsburg Ottóval, Mayer Mihállyal, Vágó Istvánnal, Fa Nándorral vagy a Nagy Bandó Andrással készült interjúkra, csakúgy a szilveszteri tévés vetélkedőkre vagy a 2000-es évek elején a nagyszabású élő erőműves műsorokra – idézi fel emlékeit.

2004 után riporterből riportalány lett: Horváth Margit a polgármesteri hivatal sajtóreferensként dolgozott öt éven keresztül. Később pénzügyi területen helyezkedett el, jelenleg az OTP Bank paksi fiókjában lakáshitelezéssel foglalkozik. Így bár a tévés éveket követően pályát módosított, az emberekkel való kapcsolattartása, ha kicsit átalakult formában is, de megmaradt.

– Átpakolás, vezetékek áthúzása a városházára, éjszakába nyúlóan ülni a kamera mellett. Majd a testületi ülés végeztével visszapakolás a stúdióba szinte teljes sötétségben, néha hidegben vagy hóban. Ez nem panasz, így volt – idézi fel saját szemszögéből a felejthetetlen emlékű és hosszúságú képviselő-testületi üléseket ifj. Gutai István, aki okleveles operatőrként 1997-ben kezdett dolgozni a paksi tévében. Tanulóidejében Barabás Évi lett a „párja”, a sportesemények forgatása mellett beugróként a riporterkedéssel is ismerkedett. Később megörökölte a sportmagazint, műsorvezető-riporter lett. Néha sportosként a híradózásba is besegített, majd a szerkesztőségvezetői feladatokkal kellett megbirkóznia. Természetesen a sporthoz kötődik az egyik legkedvesebb története is.

– Zalaegerszegre utazott a stáb kosármecset közvetíteni egy puttonyos Skodával, a tanksap-

ka kulcsa nélkül. Hazafelé a Balatonnál tűnt fel a hiba. Ma sem tudom, miként, de hazaértünk, sőt, állítólag Bán Andris még a porzó tankú kocsival ment haza Madocsára. A csehek nemcsak feltalálták, de le is gyártották a levegővel hajtott Skodát – meséli. Ifj. Gutai István 2000 nyaráig dolgozott a televíziónál, akkor költözött Szolnokra, azóta is ott él családjával. Kezdetben a Szolnok televíziónál dolgozott, majd 2011 júniusában az akkor induló 102,4 Amadeus Rádióhoz került.

– Nem volt státusz, nem volt fizetés, de mindez nem számított – így indult Dorogi Gabriella pályája még az atomerőmű stúdiójában. Az egykori paksi tévés, aki később a TV2 alapítói közé sorakozott fel, az egyik főállású szerkesztő volt.

Amikor az atomerőmű oktató-stúdiójában kitalálták, hogy ha már egyszer adott a technika, miért ne használhatnák ki és működtethetnének televíziót, Dorogi Gabriella is jelentkezett a meghirdetett lehetőségre.

– Jó mókának tűnt, és az is lett – meséli a kezdetekről – Arra emlékszem, hogy amikor az első élő adásra mentem, megfogadtam: ha túlélem, soha többé nem csinálom ekkora örültséget. Kezem-lábam remegett, és szidtam magam, mint a bokrot. Kellett ez nekem? Azóta választ kaptam a saját kérdésemre: kellett – idézi fel a paksi tévés indulását. Ma is szívesen gondol vissza rá, amikor ült a reaktor tetején, anyagokat küldhetett az MTV Híradójába, az *Ablak* című műsorba, vagy amikor dokumentumfilmet forgatott többek között Teller Edével. Dorogi Gabriella 1995-ben az MTV *Napkelte* című műsorában kezdett el dolgozni. Amikor elindultak a kereskedelmi csatornák, a TV2 alapító tagja lett. Tizenöt éve a *Napló* csapatát erősíti. Számos díjat és kitüntetést kapott, de számára, mint azt hangsúlyozta, a legnagyobb elismerés ma is az emberek szeretete és bizalma.

Koós Attila gyakran megkérdezte tőle, hogy mikor megy már a televízióhoz dolgozni. 1994 után már nem kellett kérdeznie, Pápay Eszter szerkesztő-műsorvezetőként csatlakozott a stábhoz, amelynek egészen 1999-ig tagja volt. Ahogy annak idején, ma sem úgy gondol a TelePaksra, mint munkahelyre, hanem mint második otthonára, ahova minden reggel jó érzés volt bemenni. Annál is inkább, mivel a paksi televízió lehetőséget adott arra, ami számára mindmáig rendkívül fontos: az önálló, kreatív szellemi alkotásra. Így született meg a *Kedves hölgyeim* című magazin, amely nemcsak nőknek szólt, vagy az a húsvéti műsorba forgatott humoros bejátszás, amelyben öreg hölgynek maszkírozva magát, bevallottan záptojást árult a piacon. Volt, aki vett... Megannyi kedves élménye közül a legemlékezetesebbnek a paksi remetéről készített vizsgafilmjét tartja. Ezzel zárta tanulmányait a Telescholában, ahol egyébként több kolléga is megtanulta a

szakma alapjait. Mivel a történet főhőse a forgatás előtt nem sokkal elhunyt, a hátramaradó emlényomokból rajzolódott ki egy különös ember sorsa. Bár soha nem beszélt vele, bevallása szerint mégis az egyik legmeghatározóbb személy, akivel Pakson töltött évei alatt összehozta a sors. Pápay Eszter ma Vácon él, író, újságíró, valamint művészetterápiával és alternatív pszichológiával foglalkozik, előadásokat, tanfolyamokat tart. 2010-ben jelent meg *A gyógyszer neve: megbocsátás* című könyve.

Tévéhez kerülésének története gimnáziumi osztályfőnökéhez kötődik: Ürmös Józsefné ajánlotta Dávid Ildikót az akkori főszerkesztő figyelmébe a '90-es évek elején. A hőskort éltek akkor, hiszen néhány éve indult be a paksi tévé. Külsősként műsorokat konferált fel és híreket olvasott be. Mindez nem tartott sokáig, de kapcsolata az akkori kollégákkal megmaradt, így az újságíróként a Paksi Hírnökönél töltött néhány év után Ildikó főállású tévés lett. Az *Egyszer volt* címmel az aznapi érdekes évfordulóból összeállított

napi képes összefoglalót követően jöttek a komolyabb feladatok: a híradózás, különféle magazinok, filmek. Ez utóbbiakra nagyon szívesen gondol vissza, hiszen lehetősége nyílt a legváltozatosabb témákban elmerülni: az *Atomkorszaktól*, ami az erőmű hőskorát dolgozta fel, a Tűzvirág érzést meglevenítő *Ethüdök táncpróbára* című filmig. – Fontos állomás volt az *Egymás közt* című műsor, ahol nem volt semmi körítés, csak egy fekete háttér előtt én és a beszélgetőpartnerem. Olyan emberek, történetek, sorsok bontakoztak ki a beszélgetés során, amelyekre a mai napig szívesen emlékszem – mesélte el. Hozzátette, a paksi televízió fontos helyet foglal el az életében, hiszen egy néhány éves fővárosi kitérőt leszámítva hosszú időt töltött el itt. A Paksi Hírnök főszerkesztői teendőinek ellátását követően jelenleg sajtóreferensként dolgozik a városházán Dávid Ildikó, ám a mai napig, ha megállítják, és szóba hozzák tévés múltját, jó szívvel gondol vissza arra az időre.

Barok Péternek első munkahelye volt a paksi televízió, ahol 1997 szeptemberétől 2008 márciusáig dolgozott. Egy évig a stúdióterek berendezése, a műszaki kollégák munkájának segítése töltötte ki mindennapjait. Közben megismerte a televízió működését, illetve az idősebb munkatársak segítségével elsajátította a szakma alapjait. Később új feladatokat kapott, dolgozott operatőrként, vágóként, 2000-től pedig már adásrendezéssel is megbízták. Volt egy időszak, amikor néhányan forgórendszerben vetítették az esti műsort. Mosolyogva idézi fel, amikor egyszer egy idős hölgy betelefonált a televízióba, hogy megtudakolja, mi lesz a filmsorozat folytatásában. Petya azt mondja, hogy olyan értékeket kapott a televíziónál, amelyekből még ma is profitál. A legfontosabb talán, hogy megtanult kitartóan dolgozni. Az építő kritikák, a sok biztatás, az idősebb kollégák élettapasztalata mind építette őt. Mindig

rosszul viselte, ha egy kollégától el kellett köszönnie, hiszen a stábot második családjának tekintette. (A stáb is rosszul viselte, amikor éppen ő volt az, aki elköszönt – a szerk.) Ma osztályvezetőként dolgozik az MVMI Informatikai Zrt.-nél. A cég fő feladata, az MVM csoporthoz tartozó tagvállalatok informatikai igényének kiszolgálása, az információtechnológiai infrastruktúrájuk üzemeltetése, az informatikai alkalmazások fejlesztésének koordinálása.

Szentesi Zoltán számára paksi éveiből amellet, hogy milyen szeretettel fogadta be a város, az a baráti és szakmai kapcsolat a legemlékezetesebb, amely Polgár Andrásához fűzte. Az alkotópáros munkájának gyümölcse volt a rendszeresen jelentkező *Négy keréken* című autós magazin és a *Mutató* gazdasági műsor. Sok élménye fűződik ezekhez, az egyik, amikor Ingolstadtban forgathattak az Audinál. Zoli egy harmadik magazinnak is gazdája volt, *Te-*

ritéken címmel aktuálpolitikai műsort szerkesztett. Mérföldkő volt a paksi televízióban, amikor elindult a napi híradó. A hétköznapi esténként jelentkező hírműsor szervezése és életben tartása szívügye volt. Fontos állomás volt életében, amikor Koós Attila segítségével szakmai kurzusokon vett részt, ahol neves szakemberektől tanulhatott. A mai napig jelen van munkájában az a fajta gondolkodásmód, amelyet ott megismert. Szentesi Zoltán 1995-től 1999-ig dolgozott a televíziónál, ezt követően az MTV-nél a vidéki rovat szerkesztője lett. Időközben teológiát végzett és végül ezt az utat választotta. Visszatérve Paksra két évig a Pünkösdi Gyülekezet lelkipásztoraként munkálkodott. Jelenleg igazgatója a békési székhelyű Cigány Módszertani és Kutató Központnak, amelyet a Magyar Pünkösdi Egyház Országos Cigánymissziója alapított, valamint az Újbudai Omega Gyülekezet lelkipásztora.

Kárpáti Viktort mindig érdekelte a film- és videotechnika, ezért az érettségét követő útkeresés a városi televízióhoz vezette. Kollégái nyitottan fogadták, és gyakorlati tapasztalataikkal – az egyetemen szerzett elméleti ismereteket kiegészítve – nagyban segítették az operatőri szakma elsajátításában. A paksi évekre visszagondolva a fiataloknak szóló magazinműsorok jutnak először eszébe, külön kiemelve az azokban közreműködő lelkes és kreatív munkatársakat. Hírműsorok készítésében is aktív szerepet vállalt, és a különböző stúdiófelvételek is a mindennapi munkájához tartoztak. Sok emléket őriz a paksi évekből és nemcsak a munkáról, hanem például azokról a vidám, rekreációs összeállításokról, ahol a társaság „kicsit” elengedhette magát. Az 1996-os kezdést követő nyolcadik esztendőben más irányt vett az élete. Operatőrként pályafutását a Tolnatáj Televíziónál folytat

ta, ahol 2009-ig dolgozott. A televíziós tevékenység mellett figyelemmel követte az internetes kommunikáció fejlődését is, és egyre jobban vonzotta az interaktivitás, amit a digitális média nyújtott. Így amikor lehetősége volt az atomerőműben ilyen területen elhelyezkedni, élt vele. Jelenleg digitális tananyagfejlesztőként dolgozik, ami jól illeszkedik érdeklődési köréhez, emellett részt vesz az Atomerőmű újság szerkesztőségének munkájában is.

Ez a csajszí kell nekünk! – mondta Koós Attila, amikor először látta Barabás Évát műsort vezetni a Bonyhádi Televízióval folytatott szakmai együttműködés kapcsán. A néhány hónappal később megérkező állásajánlatot Éva elfogadta, és boldogan látott munkához 1994-ben a TelePaksnál. Első emléke a meglepetés, hogy egy társasház tizedik emeletén működik a tévé. Egy ideig ingázott, majd Paksra költözött. A helybeliek befogadó szeretete megkönnyítette a beilleszkedést, a város második otthona lett. Felejthetetlen szá-

mára a Pápay Eszterrel vezetett *Aranyág* jótékonyági műsor, a *Férfiszakas* című magazin és a *Lelátó* sportmagazin. Egy alkalommal az egész focicsapat bent ült a stúdióban! A műhelymunka is maradandó emlék: volt olyan, hogy Kőváry Lászlóval még hajnali két órakor is a vágópultnál ültek. A legszebb tűzijátékról, amit valaha látott, szintén Paks jut eszébe. A vízen ringatózó hajók, a rengeteg ember a sétányon és a fényjáték meseszerű látványt nyújtott. A Riporter kerestetik verseny, amelyet megnyert, megerősítette, hogy szakmailag kész továbblépni. Pályáját négy paksi év után az MTV *Híradójánál* folytatta, majd az RTL Klubhoz hívták, ahol vezette a *Reggeli* és a *Delelő* című műsort, majd 2005-től jött a *Fókusz*. Ha azt látják, hogy a kisujjával lopva integet, az Paksnak szól, üzenete Éva. Paks egyébként mindennap közel van hozzá, ugyanis riporter szobájában díszlik az a mára embernagyságúra nőtt szobanövény, amit Kudor Katalintól kapott.

Szaffenauer Ferenc a kezdetektől a városi televízió munkatársa, ő képviseli az állandóságot a TelePaks életében. A technikai háttér nem működne a munkája nélkül, és ez csak az egyik terület, ahol dolgozik. 1991-ben került a PAV Video stúdiójába, ahonnan a paksi televíziózás útjára indult. Műszaki vezetőként a kábelezéstől a technikai teendőig sok mindent meg kellett ismernie. A feladatok száma idővel egyre bővült, a sportközvetítéseken keresztül a vágás, az archiválás mindennapos munkává vált. – A kor legmodernebb berendezéseivel dolgoztunk akkoriban, de minden sokkal lassabban és nehezebben ment. A hibákat nehez volt javítani. Egy-egy magazinműsor adásba kerülését akár negyvenórás utómunka is megelőzte. A technika fejlődésével ez az idő ma a töredékére csökkent – meséli. A Babits Mihály utcai stúdióban már adásrendezőként és operatőrként is számítottak munkájára. A jeles ünnepek alkalmából szerkesztett műsorok

akkoriban többórások voltak, mindig előben mentek, számos vendéggel és betelefonálással. Ezeket levelezéssel, megvalósítani nem volt egyszerű feladat, idézi fel Szaffenauer Ferenc, akit a városban csak Szaffiként ismernek. Ahogy mondja: sokáig olyan volt a televízió, mint egy nagy család, sok időt töltöttek együtt, biztos megélhetést jelentett televíziózni. Ma már a napi műsor-készítésben tízfős stáb dolgozik csupán, ugyanakkor a feladatok mennyisége egyre nő, egyre kevesebb idő jut egymásra.

A TELEPAKS STÁBJA 2012 ŐSZÉN (balról jobbra haladva): Babai István operatőr, vágó, adásrendező (*Paksi Paletta*, *Közélet közelről*, *Testületi összefoglaló*, *Híradó*); Fonyó Dániel operatőr, vágó (*Segítnék kiabálni néked...*, *Csengőszó*, *Testületi összefoglaló*, *Híradó*); Fellingner József képíjságszerkesztő, rendszergazda, technikus; Kovács Tibor, a TelePaks Nonprofit Kft. ügyvezetője, a televízió főszerkesztője (*Közélet közelről*, *Gastroblues magazin*); Szaffenauer Ferenc operatőr, vágó, adásrendező (*Lelátó*, *Csengőszó*, *TelePaks Retro*, *Testületi összefoglaló*, *Híradó*); Szabados Ferenc adásprogramozó, technikai munkatárs; Straszerné Horváth Hajnalka gyártásvezető, pénzügyi ügyintéző; Kohl Gyöngyi szerkesztő-műsorvezető (*Csengőszó*, *TelePaks Retro*, *Testületi összefoglaló*, *Híradó*); Dallos Szilvia szerkesztő-műsorvezető (*Közélet közelről*, *Testületi összefoglaló*, *Híradó*); Faller Gábor szerkesztő-műsorvezető (*Lelátó*, *Testületi összefoglaló*, *Híradó*)

In memoriam

dr. Németh Imre

Paks város monográfusa, számos alapvető településtörténeti tanulmány és számtalan helytörténeti témájú újságcikk szerzője, a történelem–földrajz szakos középiskolai tanár két héttel a 97. születésnapja előtt rövid, párnapos kórházi szenvedés után Szekszárdon halt meg 2012. május 22-én, és május 25-én temették el a Kálvária temetőben lévő családi kriptába.

Temetésén kevesen kísérték utolsó útjára, pedig életműve, amelyet Paks történetének kutatásában, annak összegzésében és népszerűsítésében alkotott, tekintélyt parancsoló és elismerést követelő teljesítmény volt.

Halottak napja közeleg, én nemcsak illendőnek, hanem kötelességemnek érzem, hogy dr. Németh Imre munkásságára emlékezzek, emlékezzünk.

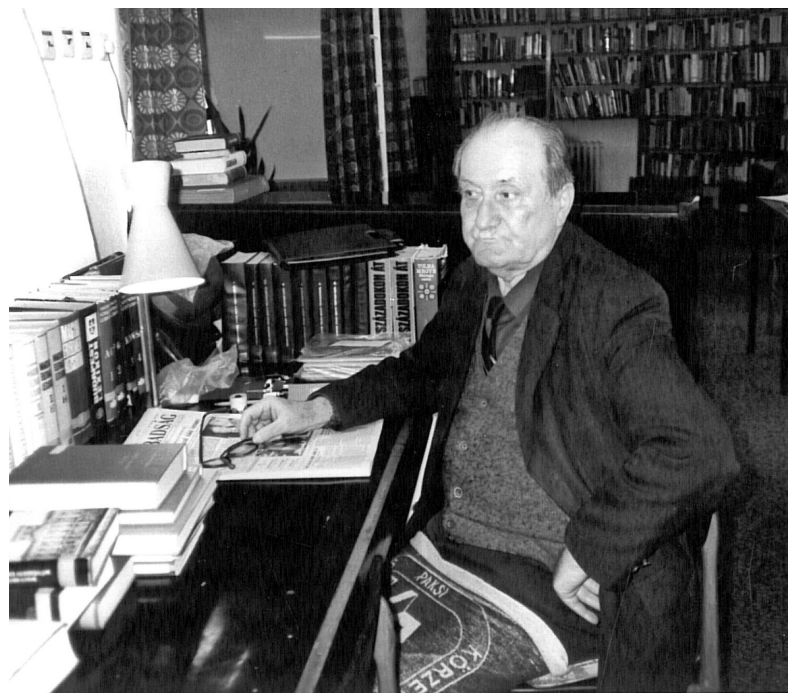
Pakson született 1915. június 6-án. Szülei, Németh Mihály a paksi községi elemi iskola igazgató-tanítója és Geyer Gabriella minden lehetőséget megteremtettek gyermekeik iskoláztatására (négyen voltak testvérek). Feleségével, Wágner Ibolyával 1951. szeptember 25-én kötöttek házasságot. Gyermeük nem született.

Németh Imre Pakson járt elemibe, és a két polgári iskolai osztályt is itt végezte, középfokú tanulmányait a pécsi Nagy Lajos ciszterci reálgimnáziumban folytatta, itt érettségizett 1933-ban. Az érettségi után egyéves sorkatonai szolgálatra vonult be a pécsi 8. gyalogezredhez. 1934-től 1941-ig több kötelező katonai szolgálat teljesítése mellett a pécsi Erzsébet Tudományegyetem bölcsészettudományi karának hallgatója lett, ahol természeti földrajz és geológia fő tárggyú és újkori magyar történelem melléktárggyú doktori diplomát szerzett 1941-ben. Ekkor írta Paks településtörténetéről és történeti

múltjáról doktori disszertációját, amelynek kutató- és gyűjtőmunkája szolgált alapjául a későbbi években megjelent történeti tanulmányainak.

Az egyetem befejezése után gyakorlatilag nem talált képzettségének megfelelő állást, tanárként sem tudott elhelyezkedni. Ekkor beiratkozott a Honvédelmi Minisztérium Térképészeti Intézetének tereptan-tanári tanfolyamára, aminek elvégzése után 1941. január 1-jétől 1945. május 6-ig Marosvásárhelyen teljesítette katonai szolgálatát mint a marosvásárhelyi hadapródiskola tanára, ahol földrajz-terepant tanított. A visszavonuló magyar hadsereggel együtt a katonai iskola tanáraként 1944-ben őt is előbb Vasvárra helyezték, majd a komáromi kiképzőtáborba került, onnan a Hunyadi hadosztály egyik századával Németországba vezényelték. Ez az alakulat kiképzésben és felszerelésben nem részesült, hamarosan fel is oszlott, és egyénileg, hosszas és keserves menetelések után jutott vissza Ausztriába, ahol 1945 májusában Linznél amerikai fogságba esett. 1945. szeptember 10-én térhetett haza Magyarországra.

A nyugatról hazatérőket különös gondossággal ellenőrizték, a háborús tevékenységet vizsgáló igazolóbizottság előtt is meg kellett jelennie. Ügyét a Paksi Igazoló Bizottság elutasította, csak a pécsi 2. honvéd kerületi parancsnokság bizottsága igazolta, és 1947-ben nyugállományba helyezte (leszerelte). Börtönbe nem került, de tanárként nem kaphatott állást. 1945-től óradóként tanított a paksi gimnázium jogelődjének számító Kereskedelmi Szakiskolában, az intézmény 1946-ban alakult Ifjúsági Sportkörének alapító tanárelnöke volt, de mivel ka-

tonatiszt volt, a szerződését az iskola a következő tanévre nem hosszabbította meg.

Ezután alkalmi munkákból élt, próbált elhelyezkedni, például a paksi Aszfaltozó és Kövező Vállalatnál is dolgozott néhány hónapig segédmunkásként, műszaki és térképrajzok készítéséből, játékgyártásból tartotta fenn magát, majd kiváltotta az iparendélyt és évekig magánkisiparosként dolgozott, tűzifafűrészélést vállalt.

1962-től kapott munkát a kecskeméti Katona József Gimnáziumban, ahol 1972-ig tanított földrajzot és politechnikát, a műhely vezetője volt, szakkört és a szegedi főiskola levelező hallgatóinak földrajz-konzultációit vezette. Megrendült egészségi állapotára hivatkozva 1972. január 26-án felmondta kecskeméti tanári állását, visszaköltözött Paksra. 1972 szeptemberétől nyugdíjazásáig a Paksi Körzeti Építőipari Szövetkezetben műszaki adminisztrátorként dolgozott.

1977. január 1-jétől nyugdíjas lett, de egy-egy rövidebb idő-

szakra munkát vállalt. Dolgozott a paksi Áfésznál mint dekoratőr (1978. november 20–1979. február 28.), a városi tanács műszaki osztályán ügyintézőként (1979. március 1–1980. október 30.), az Ifjúsági Ház portásaként (1981. március 9–1981. augusztus 31.).

Az 1972. évi MSzMP párthatározat nyomán országsszerte megerősödtek a települések történeti múltját, néprajzi értékeit számba vevő ún. városszépítő egyesületek, bizottságok, melyek a Hazafias Népfront helyi szervezeteinek keretében működtek. Dr. Németh Imre évtizedeken keresztül szellemi irányítója volt a paksi településtörténeti kutatómunkának, alapító tagja volt a Helytörténeti Bizottságnak, irányítója a helytörténeti gyűjtemény és a helytörténeti kutatószoba kialakításának. Pakson 1984-ben ő rendezte az Ifjúsági Ház (a mai Erzsébet szálló) emeletének termeiben az első helytörténeti kiállítást, amit Balogh György, az Országos Széchényi Könyvtár történésze nyitott meg.

Dr. Németh Imre fogadja a gratulációkat az Ifjúsági Házban (a hajdani Erzsébet szálló emeletén) rendezett helytörténeti kiállításának megnyitóján.

➔ A paksi Helytörténeti Bizottság kutatószobája anno a mai Városi Múzeum Pákolitz- emlékszobája helyén működött, és ő a múzeum megalapításáig szinte minden napját ott töltötte. Ez volt a dolgozószobája, itt írta tanulmányait, cikkeit, és segített minden érdeklődőnek, továbbtanulónak, aki hozzá fordult tanácsért, forrásokért. Ezt a munkát (mivel az épületet a létesítendő múzeum kapta meg) a Kereszt utcai volt Tüzép-telep irodahelyiségében folytatta, s az épület lebontásáig ott dolgozott. Még kecskeméti tanárként kapta a megbízást Paks községi tanácsától egy településmonográfia megírására, ami *Paks nagyközség monográfiája* címmel jelent meg 1976-ban, amelyben szerzőtársai Koch József (Paks története a Habsburg-abszolutizmus korában 33-62. oldal) és Somogyi György (Paks története 1848-tól az első világháborúig 63-119. oldal) voltak. A monográfia többi fejezete és a segédletek: a kronológia, az irodalomjegyzék, a név- és tárgymutató, a képek, ábrák és a táblázatok jegyzékének összeállítása, a monográfia szerkesztése az ő egyéni munkája volt. Ez a kötet fél évszázada a legtöbbet idézett várostörténeti forrásmunka, alapmű a város történetét kutatók számára. Mindemellett több rövidebb terjedelmű tanulmányában írta meg a paksi Ének- és Zeneegyesület megalakulásának és tevé-

kenységének, a paksi közvilágítás fejlődésének és a paksi római katolikus egyházközség és plébánia történetét. Ismeretterjesztő cikkei rendszeresen jelentek meg a paksi újságokban, folyóiratokban, a *Paksi Mozaik*, a *Paksi Hírnök*, a *Közvélemény*, a *Paksi Tükör* számaiban és az *Olvasmányos szemelvények Paks város múltjából* című kötetében. Tudományos érdemeit és a város közművelődésében kifejtett tevékenységének jelentőségét a város önkormányzata 1985-ben és 1995-ben Pro Urbe Paks díjjal ismerte el. Természetesen írásaiban találhatunk mára már meghaladott nézeteket, több megállapítása nem állta ki az idő próbáját, de ezek száma, aránya eltörpül kutató-összegző és ismeretterjesztő munkájának értéke, jelentősége

mellett. Dr. Németh Imre életműve, Paks történeti múltjának feltárásában végzett tudományos tevékenysége nélkülözhetetlen ismeretek forrása mind a mai napig a településtörténet kutatásában. Szinte életének utolsó percéig dolgozott, szerette volna a monográfia természet- és gazdaságföldrajzi fejezeteit átdolgozni és megjelentetni. Kéziratban maradt kutatói hagyatéka óriási, mindenképp szakmai feldolgozásra, kiadásra vár. Több kisebb-nagyobb tanulmánya is kéziratban maradt, például: *A paksi római katolikus egyházközség és plébánia története* (1978); *Paks zeneélete, I-II. 1733-1948*; *A Rátóti-Paksy nemzetség címerei, pecsétjei*; *A Rátóti-nemzetség oldalágai*; *Paks földrajzi környezete* (1995) és számos írása még. Ezek közül a katolikus plébánia történetét, a paksi zenei

életéről szóló munkájának stencilezett kéziratát Pakson többen ismerik és forrásként gyakorta használják, idézik.

„Mind elmegyünk, a ringatózó fák alól mind elmegyünk, / a párás ég alatt mind indulunk a pusztaságon át / a száraz ég alá, ahányan így együtt vagyunk, / olyik még visszanez, a holdsugár a lábnyomunkba lép, / végül mind elmegyünk, a napsütés is elmarad, / és lépdeliünk a csillagok mögött a menny abroncsain...” – írta Weöres Sándor az elmúlásról.

És írhatta volna dr. Németh Imre életének utolsó, magányos, a közélettől és az emberektől elfordult, a vallásos hit vigaszába menekülő éveiről is.

Forrás: Tolna Megye Önkormányzatának Levéltára, Igazoló Bizottsági Iratok. XVII/408.

Köszönöm Oszvald Ferencnek, a dr. Németh Imre-hagyaték gondozójának és tulajdonosának szíves segítségét és szóbeli információit, amellyel rendelkezésemre bocsátotta a hagyaték életrajzi dokumentumait (munkakönyv, katonakönyv, autográf önéletrajzok, munkavállalói dokumentumok, iparendély stb.).

Dr. Németh Imre nyomtatásban megjelent tanulmányainak részletes felsorolása megtalálható Kernné Magda Irén-Kiszl Péter: Paks történeti bibliográfiája, in. Várossá válni... Várostörténeti tanulmányok Paks, 1979-1999. Szerkesztette Kernné Magda Irén, Paks, 2001. 323-324.p. 241-255. tétel. Kernné Magda Irén

Rózsika

Rózsika olyan volt, mint egy régi bútordarab. Mióta a szociális otthon az egykori szülőotthon ódon épületébe költözött, ő ott élt benne egy szeretnivaló, értékekkel teli, nélkülözhetetlen tartozékként – Rózsika azt az embertípust képviselte, akinek a hiánya jobban feltűnik, mint a jelenléte. Gyakran álldogált az intézmény kapujában, mindig mindenről tudott, de sosem fecsegett. Közel járt már a nyolcvanhoz, szeme világát egy gyermekkori betegség vette el, agyvérzés miatt béna jobb karja görcsbe merevedve szorult az oldalához, de Rózsika fürgébb volt, mint a fiatalok. Kitűnően tájékozódott a házban és az udvaron, a csigalépcsőn is szinte szaladt.

– Aranyoskám... – kezdte mondókáját, ha kérni vagy mondani szeretett volna valamit, fénytelen, szürke szeméből zavartan simítva el belehulló haját. Szerényen meghúzódott, neheze esett kérni bármit is... Ritkán beszélt, titkait a macskáival osztotta meg, mert azokból aztán volt egy tucatnyi, az épület udvarán. Lelkiismeretesen etette, itatta őket a konyháról kapott, vagy az általa félretett maradékból, simogatta kopott bundájukat, megpróbálva hallgatta a dorombolásukat, halkán duruzsolt a fülükbe. Nem volt

családja, nem volt, akiért áldozatot hozzon, az állatokra sugározta szíve minden szeretetét, az otthon dolgozói pedig támogaták őt ebben, kedves hóbortnak tartva a macskaimádatot.

– Cicukáim, cicukáim! – szólítottatta őket azon a hideg téli reggelen is, amikor egy jégfolton megcsúszott bicebóca lába és a földön találta magát. Nyekkenni sem tudott a fájdalomtól.

– Combnyaktörés – mondta később az orvos a röntgent látván. – Műteni kell. – Ha kell, hát kell – gondolta Rózsika. Az otthon dolgozói aggódtak, féltették törékeny egészségét, tartottak tőle, ha a műtétet túl is éli Rózsika, a hosszas fekvés és a szövődmények legyengíthetik őt.

A hetekig tartó kényszerpihenőt Rózsika türelemmel viselte, de egyfolytában a macskák iránt érdeklődött, aggódott értük, kapnak-e enni-inni eleget, sajnálta, hogy nem mehet ki hozzájuk, nem tudja simogatni, dédelgetni kis kedvenceit. Világtalan szemében gyakran gyűltek össze a könnyek és csak nézett a semmibe, néha-néha halkán motyogott magában. Várt, várta, hogy meggyógyuljon, engedelmesen tornázott, evett, ivott, élni akart. Kitavasodott, mire botjával újra lemehetett az udvarra, a macskák úgy szaladtak hozzá

hívó szavára, mintha tegnap, és nem hónapokkal az előtt látták volna utoljára. Rózsika újra ki-
virult, boldogan mondogatta: – Látja, aranyoskám, értük kellett meggyógyulnom!

Újra helyreállt a rend, Rózsikára, bár nem látta, gyakran mosolyogtak a nővérek, közelébe érve végigsimítottak karján, így jelezték felé felépülése okán érzett örömeiket.

Rózsika feje felett azonban újra gyülekezni kezdtek a felhők, bár ő ezt még nem sejtette. Kiderült, hogy az otthon és lakói egy új, modern, kényelmes és tiszta épületbe költöznek. Tudták: az idős, vak embernek nehéz helyzetet jelent majd ez, hisz a jelenlegi épületben otthonosan mozgott, minden zugot ismert, tán jobban, mint a látók. Mindennek más volt az illata, minden falnak más a tapintása, agyába rögzültek a zajok, hangok, mind-mind a tájékozódást segítették számára. Na, és a macskák...

Eljött a nap, amikor már nem titkolhatták tovább a terveket.

– Mi lesz velem ott? – zokogta Rózsika. Ám nem volt mit tenni – menni kellett.

A földszintes, akadálymentes épület a hozzá hasonló sérült embereknek maga lehetett volna a kánaán. De Rózsika nem örült a tisztaságnak, a jó illatnak, a sima padlóknak, a lépcsők hiányának, nem örült kényelmes szobájának sem. Csak bolyongott a folyosókon, görcsösen markolva a falra sze-

relt kapaszkodókat, és lehajtott fejjel motyogott magában. A dolgozók segíteni szerettek volna nehéz helyzetén és néhány macskáját (amelyik hagyta magát, mert nagy részük elszaladt) felcsempészték neki az új épület ligetes-bokros udvarába. Az állatok azonban ott nem érezték jól magukat, és megtették, amit gazdájuk nem tudott: megszöktek. Rózsika hiába szólította őket kétségbeesetten.

Tárgyavesztett szeretetével nem tudott már mit kezdeni. Csak járkált komoran, többször eltévedt, olyankor kétségbeesetten kiabált segítségért. Később már menni sem volt kedve, majd az ágyból sem kelt fel, csak feküdt, fénytelen szemét a plafonra szegezve. A nővérek próbáltak életkedvet csorgatni belé, de sikertelennek bizonyult minden kísérlet.

Rózsika nem evett, nem ivott, annyira legyengült, hogy az otthon orvosa kórházba utalta őt, hogy infúzióval erősítsék fel sorvadtt testét.

– Nem megyek már én innen sehova – suttogetta a tervezett elutazás előtti estén az éjszakai nővérnek. – Aludjon csak, Rózsika! – köszönt el tőle az, a nővérhívót az idős ember ép kezébe téve.

Ugyanúgy találta meg másnap a hajnali váltás. A nővérhívó Rózsika kezében, nem használta. Vak szemét lehunyva, arcán régen látott mosollyal aludt – semmi sem ébreszthette fel többé.

Sólya Emma

KATEDRA®
nyelviskola Paks

Superbrands
3x1

Sikeres nyelvtanulás sikeres élet!

Nyelvórák már 815 Ft/órától!

Részletekről érdeklődj ügyfélszolgálatunkon.

www.katedra.hu

Új címünk 7030 Paks, Dózsa Gy. u. 98. (az ESZI-vel szemben)
Tel.: 75/676 201 • E-mail: paks@katedra.hu
Simon Andrea E.V. Akkreditált Felnőttképzési Intézmény: AL-1192 Felnőttképzési Reg. szám: 17-0108-04

A Katedra Nyelviskola Paks
diplomás angol, német és olasz nyelvtanárok jelentkezését várja. Jelentkezni fényképes önéletrajzzal lehet a paks@katedra.hu e-mail címen.

KISHALÁS BISZTRÓ PAKS

Nyitva tartás:
H-V 05-20-ig
Tel: 75/315-983
20/945-0992

MASSZÖRKÉPZÉS
indul

Szekeşárdon október 27-től,
Bonyhádon október 26-tól,
Pakson október 30-tól.

MUNKAVÁLLALÁSRA ALKALMAS ITTHON ÉS AZ UNIÓS ORSZÁGOKBAN IS,
az oklevél többnyelvű.

Ára: 45.000 Ft
(Részletfizetés, egyéb kedvezmények)

Érdeklődni: 06-30/30-21-487
(Nyilv.szám: 0111-2011)

Jó napot, mi újság?

Gyulai István

Sokáig hezitált megkeresésünkre sorozatunk mostani szereplője, pedig bevallottan legnagyobb hibája, hogy nem vagy csak nehezen tud nemet mondani. Elárulta: azért szabódott, mert úgy gondolja, mostanság „túl sok lett” belőle. – Tudom, hogy amikor én úgy érzem, hogy „Te Úristen, már megint!”, akkor annak az embernek, aki csak lát vagy hall, igazán sok lehet – fogalmazott. Ám azt is hozzátette: ahogyan a mostani felkérésre is igaz, úgy általában is, hogy ezekre a helyekre nem ő tolakodott.

– Adták magukat, én meg vállalkoztam – utal a temérdek lehetőségre. Akiről szó van, Gyulai István, aki – ahogyan gyulaipisti.hu című honlapján megfogalmazta – óvodás korában kezdett a zeneiskolában szolfézst tanulni, majd Szabados Lászlóhoz írták be klasszikus gitár tanszakra, melynek tizenkét évig volt növendéke. 2007 óta ír „dalsírákat”. Tavaly el is készült első lemeze, a *Gondolatstoppos*. Bemutatni mindedig nem tudta: egyszerűen nincs rá ideje, pedig összejött már egy újabb albumnyi dalszöveg, akár ki is adhatná.

Az, hogy egyszer könyvtár- adón, Kenyér-, hal- és borünne- pen, máskor kiállítás-megnyitón vagy éppen a dunakömlödi szü- reti napon bukkan fel, egyrészt

öröm. Másrészt lassan az okoz számára gondot, hogy tisztázza magában, mikor, milyen szerep- ben van jelen. Példaként meséli, hogy nyáron, amikor a Határon túli magyar középiskolások tábo- rában a Sosem Ugyanaz Comedy Klubbal estét tartottak, a meghaj- lás után – szinte átmenet nélkül – táborvezetői mivoltából adódó- an közölte: rövidesen takarodó, készüljön mindenki a lefekvésre. Elárulta, attól tart, hogy egyszer összekeveri szerepeit és a szüreti napon azt mondja: Ho-ho-ho, itt a télapó! – merthogy hol télapó bőrébe bújik, hol kisbírót alakít, másutt rendhagyó irodalomórát, zenés előadást tart.

Főállásban a Csengey Dénes Kulturális Központ moziért, könnyűzenei koncertekért fele- lős munkatársa. Erről így vall: – Imádom az ittlétet, szeretek együtt dolgozni a kollégákkal, nyugodtan mondhatom, hogy barátokkal dolgozom, a légkör olyan, mintha nem is munkahely lenne. Mindenki számíthat köl- csönösen a másira, akár tanács- ról, akár tényleges segítségről van szó. Nem kell kérni, önként ajánlkoznak.

Mindemellett számít rá beugró műsorvezetőként a Fortuna Rá- dió, ahol pályafutását kezdte. Ott van még a TelePaks *Paksi Paletta* című műsora, emellett az iroda-

lomórák, amelyek eddig három tanévet értek meg, de már most jelentkezett az igény a követ- kezőkre, és van a már említett Sosem Ugyanaz Comedy Klub, amellyel rendre – legközelebb éppen lapunk megjelenésekor, október 20-án – új összeállítá- sal jelentkeznek, s szerepelnek most már kistérségszerte. Felso- rolni is sok, egy szuszra nem is sikerül. Gyulai Pisti – miközben sorra veszi őket – azt mondja, kell néha az önmérséklet, de valóban nehezen mond nemet. – Lassan a fejemre nőnek a fel- adatok, egyre gyakrabban ér- zem, hogy visszatolták a lábam alá a sámlit a saját magam ácsol- ta bitófámon – összegzi. Szeren- csére szerettei, még ha kevés is jut nekik Pistiből a sok elfoglalt- ság miatt, egészen jól tolerálják. Igaz édesanyja, Rostási Rózsa, és kedvese, Cserenyecz Katalin is „fertőzött” a kultúrával. Munkájára visszatérve hangsú- lyozza: úgy érzi, jó helyen van, az egész rohanós életével kap- csolatban pedig felidézi, amikor gimnazistaként a fejére olvasták, hogy szétszórt, ő pedig megsér- tődött. Mostanra ezt kissé átér- tékelte. Végetetül a beszélgeté- sünkre utalva kicsit kétkedően kérdezi: milyen lett? Olyan ösz- szevissza, mint én?

Vida Tünde

Kiöltöztek

Több magyarországi munkahely és iskola, köztük a paksi Energe- tikai Szakközépiskola is csatlako- zott a világszerte terjedő hóbortos International Suit Up Day! elne- vezésű kezdeményezéshez, azaz az Öltözz ki! naphoz. A tévéfü- gők sejthetik, hogy milyen ötlet hatására alakult ki a rendezvény: október 13. az *Így jártam anyá- tokkal* című sorozat Barneyjának tiszteletére vált az öltöny és az ele- gancia ünnepévé, a karakteréhez fűződő eseményt pedig 2009 óta világszerte megszervezik. A sza- bályok értelmében, aki csatlakoz- ni kíván a programhoz, öltöny- ben, illetve kosztümben tölti a teljes napot munkától, teendőktől függetlenül. Bárhová megy, bár- mit tesz, azt kiöltözve teszi. Mivel 13-án nem volt tanítás, ezért az ESZI-ben egy nappal korábban kerítették sort a rendezvényre. Az iskolában nyereményjátékot is kapcsoltak a neves alkalomhoz: minden emeleten fotós standokat helyeztek ki, ahol a szünetekben bárki lefényképeztethette magát, számolt be lapunknak Németh Szabolcs főszerző. A kezde- ményezésben nem csupán diá- kok vettek részt szép számmal, a pedagógusok is szívesen kaptak magukra elegáns öltözetet a nap tiszteletére, a tanulók egy része pedig a szervezésben is örömmel részt vállalt. – Minden évfolyam szép számban kiöltözött, és 50-60 vállalkozó szellemű diák le is fo- tóztatta magát, hogy megnyerhes- se a három ajándékkönyv egyikét – mondta el Németh Szabolcs, az iskola tanára.

-matus-

Klement Tibor a paksi lehetőségekről

Játékosként a Gerjeni Medosz és a Paksi SE együtteseiben futballozott, edzőként a Paksi SE és az Atomerőmű SE csapatait irányította. Klement Tibor sportvezetőként az Atomerőmű SE és a Matáv Sopron sikereiért is dolgozott, de a Magyar Labdarúgó Liga szakmai és szervezési igazgatójaként is tevékenykedett. Hat évig volt a Magyar Labdarúgó Szövetség elnökségének tagja, 2003 óta a Győri ETO FC ügyvezetője. Nemrég az MVM Paks elleni 0:0-val záruló OTP Bank Liga-mérkőzésen járt Pakson. A magyar labdarúgásról, a győri és a paksi lehetőségekről a mérkőzést követően beszélgettünk.

– Milyen emlékek fűznek a városhoz?

– Életem egyik legszebb időszakát töltöttem itt. Voltam a PSE játékosa, majd edzője, sportvezetői karrierem pedig az ASE-nál indult még 1990-ben. Volt játékosaimmal tartom a kapcsolatot, de nagy öröm számomra, ha Szinger Feri bácsival összefutok valamilyen rendezvényen. Legutóbb a paksi nyugdíjasokkal járt Győrben, ahol a városnézés mellett stadiontúra is volt. Gyakran találkozom bizottsági ülésen a

paksi csapat két ügyvezetőjével, Balog Judittal és Haraszti Zsoltal. De örömmel mondhatom, nagy megtiszteltetés volt, amikor egyik nemzetközi kupamérkőzésünkön vendégül láthattam Pintér Ferenc barátomat és Pónya Józsefet, az atomerőmű korábbi vezérigazgatóját. Szóval, ha nem is mindennapos, de élő kapcsolatot ápolok a várossal.

– Ezt a mérkőzést személyesen tekintetted meg. Milyennek láttad a találkozót?

– Nagyon izgalmas volt, az első játékrészben inkább előttünk adódtak lehetőségek, a fordulást követően pedig a PSE is a maga javára fordíthatta volna az eredményt. Igazságos a döntetlen, bár a meg nem adott büntetők tekintetében mindkét félben maradhat hiányérzet. Pozitív élmény volt számomra, amikor a két csapat edzőjét, Szivicsét és Pintér Attila úgy értékelt, az évkönyvekbe a szezon végén kell bekerülni. Osztod a véleményét?

– Egyértelműen, hiszen a 100 méteres síkfutónál sem a táv felé-

nél vizsgálják meg, hogy hányadik helyen áll, hanem a célfotó dönti el, milyen teljesítményt nyújtott. Természetesen akkor lennénk boldogok, ha az utolsó fordulót követően is az első helyen állnánk.

– A Győr ügyvezetőjeként milyennek látod a mai magyar labdarúgást? Van realitása, hogy a válogatott a vb-selejtező csoport 2. helyén végez?

– Labdarúgásunk egyértelműen és kézzelfoghatóan fejlődik. Csányi Sándor és stábjának szerepvállalását Demján Sándoréhoz tudom hasonlítani, aki azonban rövid regnálás után távozott a magyar futballból. No nem a távozást illetően gondolom a párhuzamot, hanem arra értem, hogy mindketten meghatározó szereplői a magyar gazdasági életnek, ennél fogva új szemléletet hoztak a sportágba. Bízom benne, hogy Csányinak lesz kihatása és sok sikerélménye, így az a sportágfejlesztési koncepció, amelyet kidolgoztak, eredményel is zárul. Azzal kapcsolatban, hogy a vb-selejtezőkön hogyan szerepel a magyar válogatott, csak a vágyamat tudom megfogalmazni: jó lenne legalább a leg-

jobb második helyezést elcsípni, de ehhez több bravúrra lesz szükség.

– Az ETO jó külföldi játékosokat igazol. Hogyan kerülnek a légiósok Győrbe?

– Örülök, hogy úgy látod, hogy jó külföldi labdarúgókat igazolunk, de őszintén be kell vallanom, nekünk is voltak melléfogásaink. Ilyenkor belátja az ember, hogy hibázott és igyekszünk mielőbb kiigazítani a dolgot. Alapvetően hazai ügynökökkel állunk kapcsolatban, akikkel folyamatosan konzultálunk és általában az ő ajánlásukra figyeljük év közben a kiszemelteket. De legutóbb éppen egy neves cseh ügynökséggel kerültünk üzleti viszonyba, az ő segítségükkel került hozzánk Strestik és Svec.

– Az MVM Paks keretét csak magyar játékosok alkotják magyar szakvezetéssel. Meddig tartható ez az irányvonal?

– Hogy más klubok hogyan kezelik a játékospolitikájukat, az kizárólag rájuk tartozik. De hogy ne kerüljem meg a kérdést, azt gondolom, a szűk hazai piaci lehetőségek miatt vélhetően előbb-utóbb változni fog ez a stratégia ahhoz, hogy a Paks komoly célokat érjen el. A PSE már bizonyított az elmúlt években. Egyrészt azt, hogy meghatározó csapata a magyar bajnokságnak, másrészt képes kimagasló eredményeket is elérni. Nem csak az elfoglaltság mondatja velem, de sok ilyen kiszámítható klubra lenne szükség, mint a PSE, nem is beszélve tehetséges klubvezetőiről. Faller G.

Sporttörténetet írtak

Sporttörténeti esemény szemtanúi lehettek azok a kézilabda-szurkolók, akik kilátogattak az ESZI csarnokba, a Paksi KSE – Paksi KSE II. NB III-as férfi kézilabda mérkőzésre. Ez volt az első alkalom, hogy hivatalos magyar bajnoki mérkőzést játszott egymás ellen egyazon paksi egyesület két csapata ugyanabban a bajnoki osztályban. A PKSE első csapata lényegesen erősebb játé-

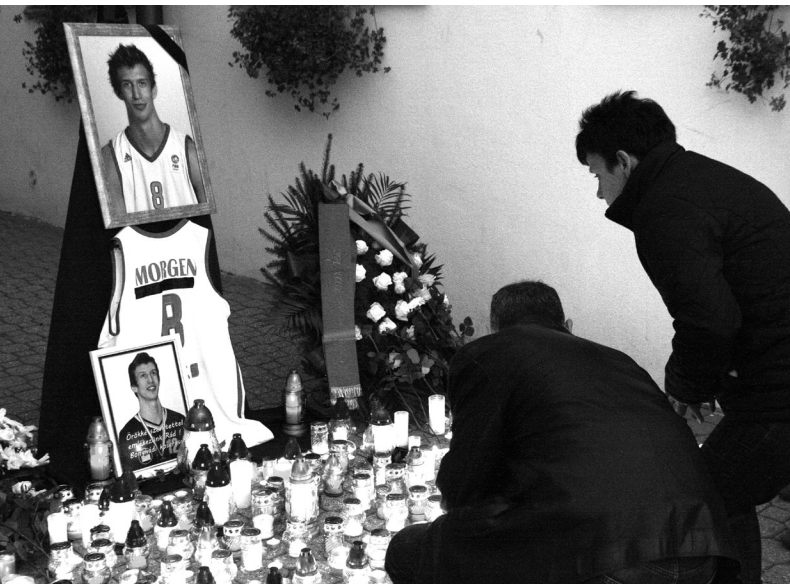
kosállománnyal rendelkezik és NB II-es terveket sző a következő idényre, míg a PKSE II. néhány idősebb játékoskal kiegészített ifjúsági csapatának a meccsrutin megszerzése és a jövő csapatának építése az elsődleges célja. A „nagy” csapatnál a belső hármas – csakúgy mint Kecelen – ismét jól szerepelt, és meggyőző fölényrel nyert. Paksi KSE–Paksi KSE II.: 46:23. *-joko-*

Gyászol Paks és a kosarastársadalom

Életének 22. évében meghalt Morgen Ferdinánd, az Atomerőmű SE válogatott kosárlabdázója. A fiatal sportoló szív-műtete után a baltonfüredi

szívkórházban rehabilitáción vett részt, amikor váratlanul elhunyt. Morgen Ferdinándot az Atomerőmű Sportegyesület saját halottjának tekinti.

Junior Prima díj Bor Barnának

Hatodik alkalommal adták át a Junior Prima díjakat sport kategóriában. Tíz eredményes 26 éven aluli versenyző részesült ebben az elismerésben, kimagasló teljesítményükért fejenként 7000 eurót kaptak. Köztük van az ASE versenyzője, a +110 kg-ban versenyző dzsúdós Bor Barna, aki világbajnoki ezüstérmes, háromszoros Eb-ezüstérmes, valamennyi utánpótlás korosztályban nyert kontinensbajnokságot, második olimpiáján, Londonban a hetedik helyen végzett súlycsoportjában. – Az idei év alapján nem számítottam rá, de nagyon nagy elismerésnek tartom, kiváló fiatal sportemberek közé választottak be. Minden egyes díj visszajelzés is egyben, a munkám, az eredményeim elismerése – mondta el a Paksi Hírnöknek Bor Barna.

Tolnaricum

Paks, Szent István tér 6. (a Duna-korzó felé)
(+36) 75 519-520
Nyitva minden nap 15–20 óra között
www.tolnaricum.hu

Három aranyérem a cselgáncs ob-ról

Százharmincöt dzsúdós részvételével rendezték meg a kecskeméti Messzi István Sportcsarnokban az országos bajnokságot, amelyen a londoni olimpikonok közül hárman is tatamira léptek. Az ob legsikeresebb klubja az ASE lett, Hangyási László tanítványai közül Csoknyai László (81 kg) és Bor Barna (+100 kg) magabiztosan végzett az első helyen súlycsoportjában. A 73 kilogrammosoknál Kiss Norbert első felnőtt bajnoki címét szerezte, ugyanabban a súlycsoportban melyben egykor Braun Ákos világ- és Európa-bajnoki címet szerzett. – Jól sikerült az ob, úgy néz ki, hogy Kiss Norbi két térdműtét után egyenesbe fordul, ez a győzelem az U23-as prágai Eb-n való indulást hozta meg számára, két olimpikonunk pedig pa-

pírforma szerint teljesített – értékelt Hangyási László. Az ASE cselgáncs szakosztályának vezetőedzője hozzátette: – Gard Richárd 60 kg-ban 5. lett, tőle érmet vártam. Nagyon erős mezőnyben lett bronzérmes Őri Felicián a 66 kg-ban, szép dolgokat csinált, Gorjánáczt is megverte. Kárpáti Gábor a 73 kg-ban 7. lett, a junior Eb-szereplés után halvány volt. Ötödik helyen zárt Ádám Attila a 81 kg-osok között, jó meccseket produkált. Ohát Zalán a 90 kg-osok között lett bronzérmes, az olimpiai résztvevő Madarászt ipponnal verte. Ömböli Renátó a 100 kg-ban a 7. helyen végzett. A nők versenyében Kiss Vivien a 63 kg-ban ipponnal szerezte meg a bronzérmet. Összességében szépen teljesítettek a versenyzők – értékelt Hangyási László. (joko)

42 km négy óra alatti szintidővel

Dobi Krisztina, a Paksi Amatőr Futó Fiatalok (PAFF) futóklub tagja 11. maratonitávját teljesítette a 39. Berlin Maratonon. Eddigi eredményei közül ez a legjobb, egyéni csúccsal 3 óra 59 perc 53 másodperc alatt futotta le a 42.195 métert. – A berlini a világ leggyorsabb pályája, mindössze 70 m a szintkülönbség a 42 km alatt. Ott volt a világ élvonala, világcsúcskísérlet volt meghirdetve, ám az most meghiúsult. Napsütéses, tízfokos ideális futóidőben negyvenezeren vágunk neki a távnak, mind a szervezés, mind az útvonal, mind a közönség egyedülálló volt. Nem volt a pályának olyan pontja, ahol ne lett volna szurkolótábor. Ötszáz méterenként volt egy zenekar – összesen 80 –, a pálya szélén, végig gondoskodtak a futók

szórakoztatásáról. Fantasztikus hangulat, hatalmas népünneplés volt, nem láttam zúgolódó autósokat és morgolódo embereket. A negyvenezer induló közül egyébként 32 ezer volt a külföldi, magyarok 74-en. Nagyon örülök, hogy sikerült a mítikus négyórás határon belül célba érnem. Jövőre szeretnék mindenképpen ott lenni a 40. Berlin Maratonon – mondta el Dobi Krisztina a Paksi Hírnöknek. A 27. Spar Budapest Maratonon Paksról 12-en álltak rajzhoz, közülük hatan a PAFF futóklub tagjai. A futófesztiválon a különböző távokon 19.200-an indultak, ez a létszám abszolút rekordnak számít, Magyarországon eddig 17.700 fő volt a részvételi rekord futórendezvényen. A maratonitávot 3600-an teljesítették.

Kovács József

Összeállt az aranycsapat

zem magam a helyemen, örülök, hogy gyerekekkel és felnőttekkel is foglalkozhatok.

ÉRSEK ISTVÁN: Amikor nézem a kosárlabdát, akkor hiányzik, de a mozgás már nem megy rendesen, fáj mindenem. Hat-hét éve alakult Körmenten az utánpótlás egyesület, ami külvált a felnőtt csapattól. Amikor abbahagytam a pályafutásomat, azt a megtisztelő feladatot kaptam, hogy vegyek részt az ott folyó munkában. Azt szokták mondani, nagy hírű a körmenti utánpótlás, de az eredményei abban az időben nem ezt igazolták. Az eltelt évek alatt eljutottunk odáig, hogy tavaly hat korosztályból ötben országos döntőt játszottunk, amivel szintén történelmet írtunk.

FODOR PÉTER: Az ASE bajnoki cím olyan, mintha tegnap történt volna, igazából minden mozdulatra emlékszik az ember. Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen idén ünnepelték a Körment ötvenéves jubileumát, az én játékos-pályafutásomat lezáró, 25 évvel ezelőtti bajnoki címet, és most a tíz évvel ezelőtti ASE-győzelmet is. A legjobb csapat volt a kezem alatt. A legtöbb játékos legalább két, de volt, akivel három éve dolgoztam már együtt, nagyon érezték egymást. Egy olyan szezont csináltunk végig, ahol – bármennyire is próbálták elvitatni – mi voltunk a legjobbak a sok jó csapat közül.

Ami a jelent illeti, Debrecenben teljesen új feladatkörbe kerültem. Most indult a Ziccer Tig-

risek akadémia, aminek a szakmai programját én állítottam össze. Megpróbálom felvenni a megfelelő munkastílust, ami teljesen más, mint a napi megmérettetés a pálya szélén. Azt most egy időre szüneteltetem.

SITKU ERNŐ: Amikor elkerültem Paksról, egy kicsit mindig zavarban voltam, ha az ASE ellen játszottam. Egy olyan helyen, amit az otthonodnak tekintesz, nagyon nehéz játszani egy másik csapat tagjaként. Amikor a Nyíregyházával jöttünk Paksra, ellenfélként is nagyon jól éreztem magam. Idén befejeztem profi pályafutásomat. Szívesen folytattam volna még, ha látok motivációt, de úgy gondolom, hogy elérkezett az ideje, hogy most már abbahagyjam. Mellette van munkám bőven, van egy Nyírsuli névre hallgató sportegyesület, amely a helyi utánpótlással foglalkozik. Itt a kosárlabdán kívül még van öt sportág, közel 1500 gyerekkel.

ZSOLDOS ANDRÁS: Az ember és a csapat életében vannak hullámhegyek és hullámvölgyek, és ilyenkor látni igazán, hogy meg kell becsülni a sikeres éveket. Budapesten dolgozom az utánpótlásban, főleg korosztályos válogatottat csinállok, közben a Honvéd kosárlabda-akadémiáját vezetem. Nagyon kevés jó játékos jön ki az utánpótlásból, ebben kell munkálkodni, hogyha azt akarjuk, hogy megmaradjon a magyar kosárlabda. (joko)

Első bajnoki címének tízéves jubileumát gálamérkőzéssel ünnepelte az Atomerőmű SE NB I-es férfi kosárlabdacsapata. A Gesztenyész úti sportcsarnokban az első aranycsapat az utódok – a további három bajnoki címet nyert csapatok tagjai – válogatottjával mérte össze erejét. Az egykori sikerkovácsokat a múltból és jelenről kérdeztük.

CZIGLER LÁSZLÓ: Az első bajnoki cím? Mintha tegnapelőtt lett volna! Ha visszatér az ember a csarnokba, mindig a jó dolgok jutnak eszébe, köztük ez az első aranyérem is, őrzöm a szép emlékeket. Most a Pécsi VSK utánpótlásában dolgozom, mellette a felnőtt csapat másodedzője vagyok. Nagyon jól ér-

Hová tűntek a drukkerok?

Immár hat éve, hogy három lelkes focifanatikus Sopronba kísért a Paksi FC NB I-es csapatát és megalakult az Atomic Strike. A szurkolói csoport mára alig hallat magáról. A miértről a csapatot összefogó Tesényi Norbertet és a Tolna-Szekszárd tengelyt képviselő Falucskai Károlyt kérdeztük. Lisztmayer Balázs, Wenhardt Ákos és az azóta sajnos már odafeletről szurkoló Horváth Tamás alapította a szurkolói csoportot, meséli Tesényi Norbert. Ők kezdték el a szervezést, elkészítettek pár drapériát és rendre elkísérték idegenbe a csapatot. A Paksi FC a kezdetektől támogatta őket: beszállt az idegenbeli meccsek útiköltségébe és belépőt biztosított nekik e meccsre, valamint drapériákat és dobokat is adott az Atomic Strike-nak.

A csoport a 2010/11-es szezonban élte fénykorát. – Abban a szezonban voltunk a legtöbben! Itthon tömött szektorunk volt, idegenbe tele buszokkal kísértük el a csapatot minden mérkőzésre. Szerettem ekkor focimeccsre járni, megvolt a családi légkör, mindenki kiállt mindenkiért, és tényleg élvezet volt végigszurkolni egy-egy mérkőzést – mondja Tesényi. Falucskai Károly hozzáteszi, szerinte szurkolói szemmel sokkal jobb hangulat volt akkoriban, amikor a kiesés ellen harcolt a csapat, mint amikor a bajnoki ezüstérem összegyűjtötte a Ligakupa-győzelemmel.

A zsúfolt lelátó azonban már a múlté, Falucskai szerint az Atomic Strike már nem is létezik. Hazai meccsen jó, ha tizenöt-húszan összegjönnek.

Sokan felhagytak a szurkolással és új arcok csak ritkán jönnek. Tesényi nem látja ennyire borúsán a helyzetet. – Ahogy én észrevettem, egy holtpontra jutottunk. Most kezd újraéledni a társaság. Érkeznek új arcok, a régiak közül is visszatérnek páran, és persze ott a mag, amelyik a kezdetek óta kitart.

A két szervező ezúton is várja a korábbi és leendő drukkerokat a hazai mérkőzéseken a B szektorban, a nagy lelátóval szemben, a felezővonalnál. – Jelentkezni nem kell hozzánk, csak ki kell jönni meccsre, és nem kell mást tenni, mint odaállni és kiabálni. És akkor már be is fogadtunk! – fogalmaz Falucskai. Faller Gábor

Az érettségi előfeltétele lesz az önkéntesség

Az idei év az önkéntesség európai éve. Ennek kapcsán döntött Juhász Gábor – a Fidelitas paksi és Tolna megyei alelnöke – egy akció kezdeményezése mellett, amelynek célja, hogy a helyi fiatalok segítséget nyújtsanak olyan magányosan élő, idős embereknek, akik számára gondot jelent a háztáji feladatok ellátása. A szervezetet Szinger Ferenc, a Paksi Nyugdíjasklub elnöke segítette azoknak a felkutatásában, akik szívesen fogadják a felajánlást. Bőven akadt jelentkező, így három háztartásban ragadott kapát, kaszát tucatnyi fiatal. Agócs Jánosné, a Paksi Nyugdíjasklub egyik tagja forró gulyáslevesrel és palacsintával köszöntö meg az ifúság munkáját.

– Vannak olyan nyugati országok, ahol a vidéki lakosság sokkal aktívabban kiveszi a részét saját közösségi életének alakításából. Ők felelősnek érzik magukat azért a helységért, ahol élnek, s nem az államtól várják el, hogy az élet

minden egyes részét helyettük irányítsa. A társadalmi munka nemcsak arra jó, hogy magunk alakítsuk a városunkat, hanem ezáltal jobban magunkénak is érezhetjük azt. Úgy vélem, erre lenne szükség Pakson is, sőt országszerte – vallja a harmadéves joghallgató.

A közösségi szolgálat pár éven belül nemcsak önkéntes vállalás lesz a fiatalok számára: az új köznevelési törvény legalább 50 óra közösségi szolgálatot ír elő 2016-tól az érettségi feltételül. A jelenleg 9. évfolyamos diákokra már vonatkozik az elvárás. A program célja a közösségi aktivitás növelése, az élményszerű tanulás elősegítése, a szociális érzékenység erősítése.

– Az új rendelkezésben sok a pozitív gondolat, de még közel sem világos a program módszertana. Nem kiforrott, milyen területen, milyen adminisztrációval zajlik ez a gyakorlatban és hogy a diákoknak milyen gyakorisággal jelent elfoglaltságot – mondta el

lapunknak C. Szabóné Kocsiczki Ilona, a Vak Bottyán Gimnázium igazgatója. A korábbi törvénytervezet úgy fogalmazott, az önkéntes munka módszertanilag nem lesz szabályozva, mert minden intézménynek a saját környezetében tapasztalható kihívásokra kell reagálnia. Van, ahol időseket látogathatnak a diákok, de végezhetnek környezetvédelmi vagy kulturális munkát is.

A közösségi munkavégzés legváltozatosabb formáira már most is van lehetőség, Pakson is több helyen várják önkéntesek jelentkezését. Az Együtt a parlagfű ellen Alapítvány rendszeres nyári felméréseinél támaszkodik középiskolás jelentkezők segítségére, mondta lapunknak a civil szervezet vezetője, Sáhi Manuella. A Csengey Dénes Kulturális Központban kiállítások őrzésére várják önkéntesek jelentkezését, jelenleg öt segítő végzi ezt a feladatot, árulta el Halász-Tisza

Veronika hozzátéve: a felnőttek mellett 16 éves segítőjük is van. A videófilmek digitalizálása kapcsán pedig kifejezetten a számítógépes ismeretekben jártas fiatalokra számítanak. A Paksi Képtár már felnőtt, kézműves foglalkozásokban jártas, jó kézügyességgű, kreatív, szakirányú felsőoktatásban résztvevő hallgatók jelentkezését várja izgalmas múzeumpedagógiai foglalkozások megszervezésére, adminisztratív munkavégzésre. Mint azt Boros Brigitta megyei szóvivőtől megtudtuk, az ifjakkal lehetőségük lesz az 50 órányi közösségi szolgálatot a katasztrófavédelemnél is teljesíteni. Bán Attila katasztrófavédelmi kirendeltség-vezető elmondta: már most novemberben is várják a helyi középiskolák érdeklődő diákjait. A fogadó intézmények között szerepel a paksi kirendeltség és a tűzoltó-parancsnokság is.

-matus-

Nehéz helyzetben a vidéki mozik

Nem fogok szép képet festeni, ugyanis a helyzet eléggé siralmas. Ezekkel a szavakkal nyitotta meg Mester György, a Mosisok Országos Szövetségének elnöke azt a regionális szakmai egyeztetést, amelyet Pakson rendeztek meg nemrégiben a mozik jelenéről és jövőjéről. A köszöntő nem véletlenül negatív kicsengésű: miközben a filmvilág rohamos ütemű digitalizálást folytat, a hagyományos mozik a túlélésért küzdenek. A legtöbb vidéki intézmény számára rossz hír, ám a 35 milliméteres vetítőhelyek napjai meg vannak számlálva: a filmszalagos vetítéseket hamarosan felváltja a digitális

technológia. A 35 milliméteres celluloid évtizedekig állta a sarat, mára azonban a világ túlhaladt rajta. Az új digitális szabvány Digital Cinema Initiatives (DCI) néven ismert. Magyar digitális teremből körülbelül száz van Magyarországon, főként Budapesten, vidéken csupán elvétve találni. Az ok, ami miatt a 35 mm-es kópiák akár fél év múlva eltűnhetnek a vetítőtermekből, hogy az USA az év végétől nem gyárt már ilyeneket, így azok a mozik, amelyek nem tudnak digitális hordozóról vetíteni, kiszorulnak a piacról. Hogy mikor fog teljesen megszűnni a filmszalagok előállítás, egyelőre nem

tudható, hangzott el a fórumon. A filmek egy része blu-ray lemezen is megjelenik, de a jelentős tömegeket vonzó alkotások döntően DCI-n érkeznek a jövőben. A régió végére vagyunk, hívta fel a figyelmet Hefner Erika, a paksi kulturális központ igazgatója, Tolna megyében Paks mellett még két helyen – Bölcskén és Dunaföldváron – működik rendszeresen filmszínház, a plázákat leszámítva nincs több hagyományos vetítőhely Somogyban és Baranyában sem. Ugyanakkor a paksi mozi modernizálása méreténél fogva igen nagy feladat, a 3D-s vetítés technológiai megalapozása 30-35

millió forintot jelentene, árulta el az intézményvezető. A plázákkal nem lehet versenyezni, tette hozzá, a hagyományos mozikban pedig jórészt az intézmény gazdálkodása tartja életben ezt a szolgáltatást.

– Jelenleg a lehetőségek felmérése zajlik, de a mozi fenntartását közművelődési szakfeladatnak tartom és a közös filmélmény megtartása feltétlenül szükséges – mondta. Noha a legtöbb vidéki mozinak nehéz lesz a fennmaradás, ha sikerül a szükséges forrást előteremteni, az új távlatokat nyithat a színes vászon számára.

Matus Dóra

TEMETKEZÉS

Bemutatóterem: Paks, Kálvária utca 2.
Telefon/fax: 75/311-065
Irodavezető: Wágner Aranka
Készenlét 0-24 óráig: 30/936-3255

teljes körű szolgáltatás,
ügyintézés, sírcsokrok
és koszorúk rendelése

www.pantartemetkezes.hu

ELADÓ INGATLANOK

Gesztenyés utcában hőszigetelt, fűtés-felújításos, 48 m²-es 2 szobás, IV. emeleti lakás eladó. Irányár: 9,2 M Ft.

Az Óváros központjában, a Duna mellett tetőtér-beépítéses, panorámás, 3 és fél szoba összkomfortos családi ház nagy terrasszal eladó. Irányár: 28 M Ft.

A Mező utcában 3 szobás családi ház, pincével, melléképületekkel eladó. Vállalkozási telephelynek is alkalmas. Irányár: 12,5 M Ft.

A Május 1 utcában 700 m²-es építési telek eladó. Ár: 4,7 M Ft.

A Fenyves utcában korszerűen felújított 55 m²-es lakás eladó irányár: 10,4 M Ft.

Dunakömlődön, a Radnóti utcában téglalapítványú 3 szobás családi ház garázzsal, lakható melléképülettel eladó. 12,8 M Ft.

Paks belterületén, a Rókus kápolna mellett 1046 m²-es közművesített, Dunára néző panorámás

építési telek eladó. Irányár 18,5 millió Ft.

Németkéren, 1546 m²-es területen 125 m²-es 2 és fél szobás, összkomfortos, gázfűtéses, családi ház melléképülettel, garázzsal, szuterénnal eladó. Irányár: 12,8 M Ft

Pakson, a lakótelepen a Bocskai utcában téglalapítványú, tetőtér-beépítéses, 42 m²-es összközműves távfűtéses, ingatlan (azonnal beköltözhető) eladó. Irányár: 3,8 M Ft.

Pakson, a Dankó P. utcában másfél szobás felújított összkomfortos lakás eladó. Ár: 7,1 M Ft

Pakson, az Öreghegy utcában 1000 m²-es telken épült 86 m²-es családi ház lakásnak épült 45 m²-es melléképülettel eladó. Irányár: 20,5 M Ft.

Részletes felvilágosítás:
Fonyó Ingatlan és Média Iroda
Fonyó Lajos

Tel: 06-70/310-8374
E-mail: fonyo.lajos@t-online.hu

PRÉMIUM PROGRESSZÍV SZEMÜVEGLENCSE MINDENTEVÉKENYSÉGHEZ

A HOYA legújabb fejlesztésű progresszív szemüveglencséje bevezető áron

-30%

kedvezmény!

Az akció 2012. október 5-től 31-ig tart!

**Lens
OPTIKA**

Az Ön Opticnet partnere:

LENS OPTIKA

7030 Paks, Dózsa György út 35.

Telefon: 75/511-246 www.lensoptika.hu

Aki hallja, adja át!

**Hallásmentő
akció!**

**NYEREMÉNY
A KÍSÉRŐNEK**

**Kísérje el ismerősét hallásmentő
szűrésünkre és nyerjen!**

Az akció időtartama:

2012. szeptember 01 – november 15.

További részletek:

a www.fontosahallasom.hu oldalon.

7030 Paks,
Táncsics M. u. 13. I. emelet
Tel.: 06-30/213-3717

Victofon
A HALLÁS SZAKÉRTŐJE

Gyomor-bélrendszeri betegség? Bízva ránk!

Új, fájdalommentes, narcosisban történő endoszkópos beavatkozások (gyomor-, vastagbélükrözés),

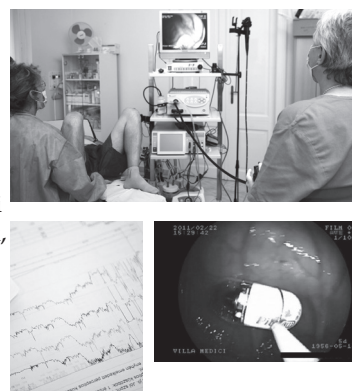
Kapszula-endoszkópia,

Funkcionális diagnosztika:
manometria, tranzit-, pH-impedancia-vizsgálatok,

Labor-, szerológiai, genetikai vizsgálatok, kilégzési tesztek,

Ultrahang, MRI, teljes test MRI szűrőcsomagok.

Nyelészavar, reflux, fekélybetegség, lassult gyomorürülés, vérzések, véres székletürítés, széklettartási és -ürítési problémák, emésztési zavar, hasmenés, székrekedés, vastagbél jó- és rosszindulatú daganatos betegségeinek kivizsgálása és kezelése.

Dr. Király Ágnes Ph.D., Med. Habil.
**Villa Doctoris Medici Magánrendelő
és Diagnosztikai Komplexum**